

Uradni list

Evropske unije

L 403

Zakonodaja

Zvezek 49

Slovenska izdaja

30. december 2006

Vsebina	I	<i>Akti, katerih objava je obvezna</i>	
	★	Uredba (ES) št. 1921/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o predložitvi statističnih podatkov o iztovu ribiških proizvodov v državah članicah in razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 1382/91 ⁽¹⁾	1
	★	Uredba (ES) št. 1922/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o ustanovitvi Evropskega inštituta za enakost spolov	9
	★	Direktiva 2006/126/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o vozniških dovoljenjih (prenovitev) ⁽¹⁾	18
	II	<i>Akti, katerih objava ni obvezna</i>	
		Konferenca Predstavnikov vlad držav članic	
		2006/996/ES:	
	★	Sklep, sprejet v medsebojnem soglasju predstavnikov vlad držav članic z dne 11. decembra 2006 o določitvi sedeža Evropskega inštituta za enakopravnost spolov	61

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP.

I

(Akti, katerih objava je obvezna)

UREDBA (ES) št. 1921/2006 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 18. decembra 2006****o predložitvi statističnih podatkov o iztovu ribiških proizvodov v državah članicah in razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 1382/91****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA —

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 285(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba Sveta (EGS) št. 1382/91 z dne 21. maja 1991 o predložitvi podatkov o iztovu ribiških proizvodov v državah članicah ⁽²⁾ zahteva, da države članice predložijo podatke o količini in povprečnih cenah ribiških proizvodov, iztovorjenih na njihovem ozemlju.
- (2) Izkušnje so pokazale, da letna namesto mesečne predložitve podatkov ne bi imela negativnega vpliva na analize trga za ribiške proizvode in druge ekonomske analize.
- (3) Analize bi bile boljše, če bi bili podatki razčlenjeni po državah zastave iztovarjajočih ribiških plovil.
- (4) Uredba (EGS) št. 1382/91 določa omejitve glede dovoljenega obsega vzorčenja pri zbiranju in urejanju podatkov, ki preveč obremenjuje določene nacionalne organe. Za izboljšanje in poenostavitev sistema predložitve podatkov bi bilo navedeno uredbo primerno nadomestiti z novim instrumentom. Uredbo (EGS) št. 1382/91 bi bilo treba zato razveljaviti.

(5) Ker cilja te uredbe, in sicer vzpostavitev skupnega pravnega okvira za sistematično pripravo statističnih podatkov Skupnosti v zvezi z iztovorom ribiških proizvodov v državah članicah, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker te cilje lažje doseže Skupnost, Skupnost lahko sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenega cilja.

(6) Uredba Sveta (ES) št. 322/97 z dne 17. februarja 1997 o statističnih podatkih Skupnosti ⁽³⁾ zagotavlja referenčni okvir za statistične podatke na področju ribištva. Zahteva zlasti skladnost z načeli nepristranskosti, zanesljivosti, relevantnosti, stroškovne učinkovitosti, statistične zaupnosti in preglednosti.

(7) Pomembno je zagotoviti enotno uporabo te uredbe in v ta namen predvideti postopek Skupnosti, s pomočjo katerega se v ustreznem časovnem okviru določijo izvedbene ureditve in pripravijo potrebne tehnične prilagoditve.

(8) Ukrepe, potrebne za izvajanje te uredbe, bi bilo treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽⁴⁾.

(9) Ker so statistični podatki o iztovu ribiških proizvodov bistveno orodje za vodenje Skupne ribiške politike, je za odobritev prehodnih obdobij državam članicam v zvezi z izvajanjem te uredbe in odstopanj, s katerimi se jim dovoli, da iz predloženih nacionalnih statističnih podatkov izključijo statistične podatke, ki zajemajo določen sektor ribiške industrije, primerno predvideti možnost, da se uporabi upravljalni postopek iz Sklepa 1999/468/ES.

⁽¹⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 15. junija 2006 (še ni objavljeno v Uradnem listu), Skupno stališče Sveta z dne 14. novembra 2006 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Stališče Evropskega parlamenta z dne 12. decembra 2006 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ UL L 133, 28.5.1991, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 284, 31.10.2003, str. 1).

⁽³⁾ UL L 52, 22.2.1997, str. 1. Uredba, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003.

⁽⁴⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23. Sklep, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2006/512/ES (UL L 200, 22.7.2006, str. 11).

- (10) Po drugi strani pa bi bilo Komisiji treba podeliti pooblastila za določitev pogojev, pod katerimi naj se sprejemajo tehnične prilagoditve prilog. Ker so ti ukrepi splošnega obsega in so namenjeni spreminjanju nebitnih elementov te uredbe, bi jih bilo treba sprejeti v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 5a Sklepa 1999/468/ES —

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Opredelitve pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve:

- 1) „ribiška plovila Skupnosti“ so ribiška plovila, ki plujejo pod zastavo države članice in so registrirana v Skupnosti;
- 2) „ribiška plovila EFTA“ so ribiška plovila, ki plujejo pod zastavo države EFTA ali so registrirana v državi EFTA;
- 3) „vrednost enote“ pomeni:
 - (a) vrednost pri prvi prodaji iztovorjenih ribiških proizvodov (v nacionalni valuti), deljena z iztovorjeno količino (v tonah), ali
 - (b) za ribiške proizvode, ki se ne prodajo takoj, povprečna cena na tono v nacionalni valuti, ocenjena z uporabo primerne metode.

Člen 2

Obveznosti držav članic

1. Vsako leto vsaka država članica Komisiji predloži statistične podatke o ribiških proizvodih, ki so jih na njenem ozemlju iztovorila ribiška plovila Skupnosti in EFTA (v nadaljevanju „statistični podatki“).
2. Za namene te uredbe se kot iztovorjeni na ozemlju države članice poročevalke štejejo naslednji ribiški proizvodi:
 - (a) proizvodi, ki jih ribiška plovila ali drugi deli ribiškega ladjevja iztovorijo v nacionalnih pristaniščih Skupnosti;
 - (b) proizvodi, ki jih iztovorijo ribiška plovila države članice poročevalke v pristaniščih, ki niso pristanišča Skupnosti, in so vključeni v obrazec T2M iz Priloge 43 k Uredbi Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o Carinskem zakoniku Skupnosti ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ UL L 253, 11.10.1993, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 402/2006 (UL L 70, 9.3.2006, str. 35).

Člen 3

Zbiranje statističnih podatkov

1. Statistični podatki zajemajo celoten iztovor na nacionalnem ozemlju znotraj Skupnosti.
2. Tehnike vzorčenja se lahko uporabijo takrat, ko bi zbiranje izčrpnih podatkov zaradi strukturnih značilnosti določenega sektorja ribištva države članice nacionalnim organom povzročilo težave, ki bi bile nesorazmerne s pomembnostjo sektorja.

Člen 4

Statistični podatki

Statistični podatki se nanašajo na celotno količino in vrednosti enot ribiških proizvodov, iztovorjenih v referenčnem koledarskem letu.

Spremenljivke, za katere je treba predložiti statistične podatke, njihove opredelitve in ustrezne nomenklature, so navedene v prilogah II, III, in IV.

Člen 5

Predložitev statističnih podatkov

Države članice predložijo statistične podatke Komisiji na letni osnovi v obliki, določeni v Prilogi I, in pri tem uporabijo oznake, določene v prilogah II, III in IV.

Statistični podatki se predložijo v šestih mesecih od konca referenčnega koledarskega leta.

Člen 6

Metodologija

1. Do 19. januarja 2008 vsaka država članica Komisiji predloži podrobno metodološko poročilo z opisom načina zbiranja podatkov in urejanja statistik. To poročilo zajema podrobnosti vseh tehnik vzorčenja in ovrednotenje kakovosti pripravljenih ocen.
2. Komisija preuči poročila in svoje zaključke predstavi ustrezni delovni skupini Stalnega odbora za kmetijsko statistiko (v nadaljevanju „Odbor“), ustanovljenega s členom 1 Sklepa Sveta 72/279/EGS ⁽²⁾.
3. Države članice Komisijo obvestijo o kakršni koli spremembi informacij iz odstavka 1 v treh mesecih od vnosa te spremembe. Prav tako Komisiji sporočijo podrobnosti o kakršnih koli pomembnih spremembah uporabljenih metod zbiranja podatkov.

⁽²⁾ UL L 179, 7.8.1972, str. 1.

Člen 7**Prehodna obdobja**

V skladu s postopkom iz člena 11(2) se lahko državam članicam odobrijo prehodna obdobja za izvajanje te uredbe, ki ne trajajo več kot tri leta od dneva začetka veljavnosti te uredbe.

Člen 8**Odstopanja**

1. Če bi vključitev statistik določenega sektorja ribiške industrije države članice povzročila nacionalnim organom težave, ki bi bile nesorazmerne s pomembnostjo tega sektorja, se lahko odobri odstopanje v skladu s postopkom iz člena 11(2), ki taki državi članici dovoljuje, da iz predloženih nacionalnih statističnih podatkov izključi statistične podatke, ki zajemajo ta sektor.

2. Če država članica zahteva odstopanje v skladu z odstavkom 1, predloži Komisiji kot podporo svoji zahtevi poročilo o težavah, s katerimi se sooča pri uporabi te uredbe za ves iztovor na njenem ozemlju.

Člen 9**Posodabljanje prilog**

Ukrepi za tehnično prilagajanje prilog se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 11(3).

Člen 10**Ocenjevanje**

Komisija do 19. januarja 2010 in nato vsaka tri leta predloži Evropskemu parlamentu in Svetu ocenjevalno poročilo o stati-

stičnih podatkih, zbranih v skladu s to uredbo, zlasti o njihovi pomembnosti in kakovosti. V poročilu se razčleni tudi stroškovna učinkovitost sistema, ki se uporablja za zbiranje in obdelavo statističnih podatkov, in predstavi preverjene prakse za zmanjšanje obsega dela držav članic ter izboljšanje uporabnosti in kakovosti statističnih podatkov.

Člen 11**Postopek v odboru**

1. Komisiji pomaga Odbor.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 4 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Rok iz člena 4(3) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja regulativni postopek s pregledom iz člena 5a(1) do (4) in člena 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Člen 12**Razveljavitev**

Uredba (EGS) št. 1382/91 se razveljavi.

Člen 13**Začetek veljavnosti**

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 18. decembra 2006

Za Evropski parlament

Predsednik

J. BORRELL FONTELLES

Za Svet

Predsednik

J.-E. ENESTAM

PRILOGA I

OBLIKA PREDLOŽENIH STATISTIČNIH PODATKOV

Oblika statistične podatkovne datoteke

Statistični podatki se predložijo v datoteki, v kateri vsak zapis vsebuje spodaj določena polja. Ta polja so ločena z vejico (",").

Polje	Opomba	Priloga
Referenčno leto	4-mestno število (npr. 2003)	
Država poročevalka	koda alpha-3	Priloga II
Vrste ali skupina vrst	mednarodna koda alpha-3 (*)	-
Država zastave	koda alpha-3	Priloga II
Opis		Priloga III
Predvidena uporaba		Priloga IV
Količina	iztovor v tonah (zaokroženo na eno decimalko)	
Vrednost enote	v domači valuti na tono	

(*) Celotni seznam mednarodnih vrstnih kod alpha-3 je na voljo v datoteki ASFIS organizacije FAO (<http://www.fao.org/fi/statist/fisoft/asfis/asfis.asp>).

Količina iztovora, manjša od 50 kg, se zapiše kot „0,0“.

PRILOGA II

SEZNAM KOD DRŽAV

Država	Koda
Belgija	BEL
Češka	CZE
Danska	DNK
Nemčija	DEU
Estonija	EST
Grčija	GRC
Španija	ESP
Francija	FRA
Irska	IRL
Italija	ITA
Ciper	CYP
Latvija	LVA
Litva	LTU
Luksemburg	LUX
Madžarska	HUN
Malta	MLT
Nizozemska	NLD
Avstrija	AUT
Poljska	POL
Portugalska	PRT
Slovenija	SVN
Slovaška	SVK
Finska	FIN
Švedska	SWE
Združeno kraljestvo	GBR
Islandija	ISL
Norveška	NOR
Druge	OTH

PRILOGA III

SEZNAM OPISNIH KOD

Del A

Seznam

Opis	Koda
Sveže (ni določeno)	10
Sveže (cele)	11
Sveže (brez drobovja)	12
Sveže (repi/zadki)	13
Sveže (fileji)	14
Sveže (brez drobovja in brez glave)	16
Sveže (žive)	18
Sveže (drugo)	19
Zamrznjene (ni določeno)	20
Zamrznjene (cele)	21
Zamrznjene (brez drobovja)	22
Zamrznjene (repi/zadki)	23
Zamrznjene (fileji)	24
Zamrznjene (ne fileji)	25
Zamrznjene (brez drobovja in brez glave)	26
Zamrznjene (očiščene)	27
Zamrznjene (neočiščene)	28
Zamrznjene (drugo)	29
Nasoljene (ni določeno)	30
Nasoljene (cele)	31
Nasoljene (brez drobovja)	32
Nasoljene (fileji)	34
Nasoljene (brez drobovja in brez glave)	36
Nasoljene (drugo)	39
Dimljene	40
Kuhane	50
Kuhane (zamrznjene in pakirane)	60
Posušene (ni določeno)	70
Posušene (cele)	71

Opis	Koda
Posušene (brez drobovja)	72
Posušene (fileji)	74
Posušene (brez drobovja in brez glave)	76
Posušene (odрте)	77
Posušene (drugo)	79
Cele (ni določeno)	91
Kleščce	80
Jajca	85
Opis neznan	99

Del B*Opombe*

1. Fileji: kosi mesa, ki se odrežejo s trupa ribe vzporedno s hrbtenico in so z desne ali leve polovice ribe, glava, drobovje, plavuti (hrbtna, podrepna, repna, trebušni, prsni) in kosti (vretenca ali hrbtenica, trebušne ali rebrne, škržni loki itd.) pa morajo biti odstranjeni in polovici ne smeta biti povezani, na primer na trebušni ali hrbtni strani.
2. Cela riba: riba z drobovjem.
3. Očiščeni: lignji, ki se jim odstranijo lovke, glava in notranji organi.
4. Zamrznjene ribe: ribe, ki so bile zamrznjene tako, da se ohrani njihova kakovost, in sicer z znižanjem povprečne temperature na -18 °C ali manj, ter se shranjujejo pri temperaturi -18 °C ali manj.
5. Sveže ribe: ribe, ki niso konzervirane, nasoljene, zamrznjene ali kakor koli drugače obdelane, razen hlajene. Večinoma so cele ali brez drobovja.
6. Nasoljene ribe: ribe, ki so pogosto brez drobovja in brez glave, v soli ali slanici.

PRILOGA IV

SEZNAM KOD ZA PREDVIDENO UPORABO RIBIŠKIH PROIZVODOV

Del A

Seznam

Namembni kraj	Koda	Narava predloženih podatkov
Prehrana ljudi	1	obvezni
Industrijska uporaba	2	obvezni
Umaknjeno s trga	3	neobvezni
Vaba	4	neobvezni
Živalska krma	5	neobvezni
Odpadki	6	neobvezni
Predvidena uporaba neznana	9	neobvezni

Del B

Opombe

1. Prehrana ljudi: vsi ribiški proizvodi, ki se prodajo pri prvi prodaji za prehrano ljudi ali ki se za prehrano ljudi iztovorijo po pogodbi ali drugem sporazumu. Izvzete so količine, namenjene prehrani ljudi, ki pa se ob prvi prodaji zaradi tržnih pogojev, higienskih predpisov ali podobnih razlogov umaknejo s trga za prehrano ljudi.
2. Industrijska uporaba: vsi ribiški proizvodi, iztovorjeni posebej za predelavo v moko in olje za prehrano živali, in količine, ki se ob prvi prodaji ne prodajo za prehrano ljudi, čeprav so bile sprva temu namenjene.
3. Umaknjeno s trga: količine, prvotno namenjene prehrani ljudi, ki pa se ob prvi prodaji zaradi tržnih pogojev, higienskih predpisov ali podobnih razlogov umaknejo s trga.
4. Vaba: količine svežih rib, namenjenih vabam in drugim ribolovnim dejavnostim. Primer so vabe za ribolov tunov z ribiškimi palicami.
5. Živalska krma: količine svežih rib, namenjenih za neposredno prehrano živali. Izključene so količine, namenjene predelavi v ribjo moko in olje.
6. Odpadki: ribe ali njihovi deli, ki jih je treba zaradi njihovega stanja pred iztovorom uničiti.
7. Predvidena uporaba neznana: količine rib, ki jih ni možno uvrstiti v nobeno od zgoraj navedenih kategorij.

UREDBA (ES) št. 1922/2006 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 20. decembra 2006

o ustanovitvi Evropskega inštituta za enakost spolov

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA —

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti členov 13(2) in 141(3) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Enakost med moškimi in ženskami je temeljno načelo Evropske unije. Člena 21 in 23 Listine o temeljnih pravicah Evropske unije določata prepoved vsakršne diskriminacije na podlagi spola in predpisujeta, da se mora pravica do enakosti med moškimi in ženskami zagotoviti na vseh področjih.
- (2) Člen 2 Pogodbe določa, da je enakost med moškimi in ženskami ena od glavnih nalog Skupnosti. Podobno člen 3(2) Pogodbe zahteva, da si Skupnost v vseh svojih dejavnostih prizadeva odpraviti neenakosti in spodbujati enakost med moškimi in ženskami ter tako zagotavlja vključitev načela enakosti med moškimi in ženskami v vse politike Skupnosti.
- (3) Člen 13 Pogodbe pooblašča Svet, da sprejme ustrezne ukrepe za boj proti diskriminaciji na vseh področjih pristojnosti Skupnosti, med drugim tudi na podlagi spola.
- (4) Načelo enakih možnosti in enakega obravnavanja moških in žensk na področju zaposlovanja in poklica je zapisano v členu 141 Pogodbe in sprejeta je bila že obsežna zakonodaja glede enakega obravnavanja moških in žensk v zvezi z dostopom do zaposlitve in delovnimi pogoji, vključno z enakim plačilom.
- (5) V prvem letnem poročilu o enakosti med moškimi in ženskami, ki ga je predložila na spomladanskem zasedanju Evropskega sveta leta 2004, Komisija ugotavlja, da na področjih večine politik obstajajo velike razlike med spoloma, da je neenakost med moškimi in ženskami večrazsežen pojav, ki se ga je treba lotiti s celovito

kombinacijo ukrepov politik, in da si je treba še bolj prizadevati za uresničevanje ciljev Lizbonske strategije.

- (6) Evropski svet je na zasedanju v Nici od 7. do 9. decembra 2000 pozval k „večji ozaveščenosti, združevanju sredstev in izmenjavi izkušenj, zlasti z ustanovitvijo Evropskega inštituta za vprašanja odnosov med spoloma“.
- (7) Študija o izvedljivosti ⁽³⁾, ki jo je naročila Komisija, je pokazala, da bi imel Evropski inštitut za enakost spolov lahko jasno vlogo pri uresničevanju nekaterih nalog, s katerimi se obstoječe institucije trenutno ne ukvarjajo, zlasti na področju usklajevanja, centralizacije ter razširjanja podatkov in informacij raziskovanj, izgradnje mrež, povečevanja zunanje razpoznavnosti enakosti med moškimi in ženskami, poudarjanja vidika spola ter razvoja orodij za večjo vključenost načela enakosti spolov v vse politike Skupnosti.
- (8) Evropski parlament je v svoji resoluciji z dne 10. marca 2004 o politikah Evropske unije o enakosti spolov ⁽⁴⁾ pozval Komisijo, naj si pospešeno prizadeva za ustanovitev Inštituta.
- (9) Svet za zaposlovanje, socialne zadeve, zdravje in varstvo potrošnikov, ki se je sestel 1. in 2. junija 2004, in Evropski svet, ki je zasedal 17. in 18. junija 2004, sta podprla ustanovitev Evropskega inštituta za enakost spolov. Evropski svet je Komisijo pozval, naj poda ustrezen predlog.
- (10) Da bi Skupnost lahko učinkovito spodbujala in izvajala politiko enakosti spolov, zlasti v razširjeni Uniji, bi bilo treba zbirati, analizirati in razširjati objektivne, zanesljive in primerljive informacije ter podatke o enakosti med moškimi in ženskami, razviti ustrezna orodja za preprečevanje vseh oblik diskriminacije zaradi spola in za vključevanje načela enakosti spolov v vse politike, spodbujati dialog med zainteresiranimi stranmi ter povečati ozaveščenost med državljani EU. Zato je primerno ustanoviti Evropski inštitut za enakost spolov, ki bi institucijam Skupnosti in državam članicam pomagal izvajati te naloge.

⁽¹⁾ UL C 24, 31.1.2006, str. 29.

⁽²⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 14. marca 2006 (še ni objavljeno v Uradnem listu), Skupno stališče Sveta z dne 18. septembra 2006 (UL C 295 E, 5.12.2006, str. 57) in Stališče Evropskega parlamenta z dne 14. decembra 2006 (še ni objavljeno v Uradnem listu). Sklep Sveta z dne 19. decembra 2006.

⁽³⁾ Študija Komisije o izvedljivosti Evropskega inštituta za enakost spolov (izvedena s strani PLS Ramboll Management, Danska, 2002).

⁽⁴⁾ UL C 102 E, 28.4.2004, str. 638.

- (11) Enakosti spolov se ne da doseči zgolj s protidiskriminacijsko politiko, temveč so potrebni tudi ukrepi za spodbujanje harmoničnega sobivanja in uravnoveženega sodelovanja moških in žensk v družbi; Inštitut bi prispeval k doseganju teh ciljev.
- (12) Glede na pomen odprave stereotipov glede spolov v okviru vseh življenjskih stilov in glede na pomen pozitivnih zgledov, ki naj bi jim sledili ženske in moški, bi bilo treba med naloge Inštituta vključiti tudi ukrepe za doseganje teh ciljev.
- (13) Sodelovanje z ustreznimi organi držav članic in ustreznimi statističnimi organi, zlasti z Eurostatom, je bistvenega pomena za spodbujanje zbiranja primerljivih in zanesljivih podatkov na evropski ravni. Ker so podatki o enakosti med moškimi in ženskami pomembni za vse ravni v okviru Skupnosti — lokalno, regionalno, nacionalno in raven Skupnosti — bi bilo koristno, da so taki podatki na razpolago organom držav članic pri oblikovanju politik in ukrepov na področjih njihove pristojnosti na lokalni, regionalni in nacionalni ravni.
- (14) Inštitut bi moral delovati v kar najtesnejši povezavi z vsemi programi in organi Skupnosti, da se prepreči podvajanje in zagotovi najboljša mogoča uporaba sredstev, zlasti z Evropsko fundacijo za izboljšanje življenjskih in delovnih razmer ⁽¹⁾, Evropsko agencijo za varnost in zdravje pri delu ⁽²⁾, Evropskim centrom za razvoj poklicnega usposabljanja ⁽³⁾ in Agencijo Evropske unije za temeljne pravice ⁽⁴⁾.
- (15) Inštitut bi moral razvijati sodelovanje in dialog z nevladnimi organizacijami in organizacijami za enake možnosti, raziskovalnimi centri, s socialnimi partnerji ter z drugimi podobnimi organizacijami, ki si dejavno prizadevajo za doseganje enakosti na nacionalni in evropski ravni ter v
- tretjih državah. Zaradi učinkovitosti bi bilo primerno, da bi Inštitut vzpostavil in usklajeval evropsko elektronsko mrežo za enakost spolov, ki bi povezovala takšne organizacije in strokovnjake iz držav članic.
- (16) Da se zagotovita potrebno ravnotežje med državami članicami in kontinuiteta članov upravnega odbora, bodo od leta 2007 predstavniki Sveta imenovani za posamezne mandate v skladu z vrstnim redom rotacije predsedovanja Svetu.
- (17) V skladu s členom 3(2) Pogodbe je primerno, da se spodbuja uravnoveženo zastopanje moških in žensk v upravnem odboru.
- (18) Inštitut bi moral biti pri izvajanju svojih nalog čimbolj neodvisen.
- (19) Inštitut bi moral uporabljati ustrezna pravila Skupnosti o dostopu javnosti do dokumentov, kakor so določena v Uredbi (ES) št. 1049/2001 ⁽⁵⁾, ter o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, kakor so določena v Uredbi (ES) št. 45/2001 ⁽⁶⁾.
- (20) Za Inštitut se uporablja Uredba Komisije (ES, Euratom) št. 2343/2002 z dne 19. novembra 2002 o okvirni finančni uredbi za organe iz člena 185 Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti ⁽⁷⁾.
- (21) Glede pogodbene odgovornosti Inštituta, ki jo ureja pravo, veljavno za pogodbe, ki jih sklene Inštitut, bi morale biti pristojno Sodišče, ob upoštevanju morebitnih arbitražnih klavzul, ki jih vsebujejo te pogodbe. Sodišče bi moralo biti pristojno tudi za spore v zvezi s povračilom škode, ki izhaja iz nepogodbene odgovornosti Inštituta.
- ⁽¹⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 1365/75 z dne 26. maja 1975 o ustanovitvi Evropske fundacije za izboljšanje življenjskih in delovnih razmer (UL L 139, 30.5.1975, str. 1). Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1111/2005 (UL L 184, 15.7.2005, str. 1).
- ⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 2062/94 z dne 18. julija 1994 o ustanovitvi Evropske agencije za varnost in zdravje pri delu (UL L 216, 20.8.1994, str. 1). Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1112/2005 (UL L 184, 15.7.2005, str. 5).
- ⁽³⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 337/75 z dne 10. februarja 1975 o ustanovitvi Evropskega centra za razvoj poklicnega usposabljanja (UL L 39, 13.2.1975, str. 1). Uredba, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 2051/2004 (UL L 355, 1.12.2004, str. 1).
- ⁽⁴⁾ Države članice so na sestanku v okviru Evropskega sveta decembra 2003 Komisijo pozvale, da pripravi predlog za ustanovitev agencije za človekove pravice z razširitevjo mandata Evropskega centra za spremljanje rasizma in ksenofobije.
- ⁽⁵⁾ Uredba (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL L 145, 31.5.2001, str. 43).
- ⁽⁶⁾ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).
- ⁽⁷⁾ UL L 357, 31.12.2002, str. 72.

(22) Presoja vpliva Inštituta, morebitnih potreb po spremeni-
njanju ali razširitvi njegovih nalog ter časovnega razpo-
reda takšnih sprememb se opravi na podlagi neodvisnega
zunanjega ocenjevanja.

(23) Ker ciljev te uredbe, in sicer z zagotavljanjem tehnične
pomoči institucijam Skupnosti in organom držav članic
prispevati in okrepiti spodbujanje enakosti spolov,
vključno z vključevanjem načela enakosti spolov v vse
politike Skupnosti in iz njih izhajajoče nacionalne poli-
tike, bojem proti diskriminaciji zaradi spola ter povečeva-
njem ozaveščenosti državljanov EU glede enakosti spolov,
države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker te cilje
zaradi obsega in učinkov teh ukrepov lažje doseže Skup-
nost, Skupnost lahko sprejme ukrepe v skladu z načelom
subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. Skladno z načelom
sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne prekora-
čuje okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenih
ciljev.

(24) Člen 13(2) Pogodbe dopušča sprejetje ukrepov Skupnosti
za podporo in spodbujanje boja proti diskriminaciji
zaradi spola tudi izven področja zaposlovanja. Člen 141
(3) Pogodbe je posebna pravna podlaga za ukrepe, katerih
cilj je zagotoviti uporabo načela enakih možnosti in
enakega obravnavanja moških in žensk na področju
zaposlovanja in poklica. Zato sta člena 13(2) in 141(3)
skupaj ustrezna pravna podlaga za sprejetje te uredbe —

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Ustanovitev inštituta

Ustanovi se Evropski inštitut za enakost spolov (v nadaljnjem
besedilu „Inštitut“).

Člen 2

Cilji

Splošni cilji Inštituta so z zagotavljanjem tehnične pomoči insti-
tucijam Skupnosti, zlasti Komisiji, in organom držav članic
prispevati in krepiti spodbujanje enakosti spolov, vključno z
vključevanjem načela enakosti spolov v vse politike Skupnosti in

iz njih izhajajoče nacionalne politike, bojem proti diskriminaciji
zaradi spola ter povečevanjem ozaveščenosti državljanov EU
glede enakosti spolov, kakor je določeno v členu 3.

Člen 3

Naloge

1. Da bi uresničil cilje, določene v členu 2, Inštitut:
 - (a) zbira, analizira in razširja ustrezne objektivne, primerljive in
zanesljive podatke o enakosti spolov, vključno z rezultati
raziskav in najboljših praks, ki mu jih sporočijo države
članice, institucije Skupnosti, raziskovalni centri, nacionalni
organi za vprašanja enakosti, nevladne organizacije, socialni
partnerji, ustrezne tretje države in mednarodne organizacije,
ter predlaga področja prihodnjih raziskav;
 - (b) razvija metode za izboljšanje objektivnosti, primerljivosti in
zanesljivosti podatkov na evropski ravni z oblikovanjem
meril, ki bodo povečala doslednost informacij, ter pri
zbiranju podatkov upošteva enakost spolov;
 - (c) razvija, analizira, ocenjuje, razširja metodološka orodja za
podporo vključevanju načela enakosti spolov v vse politike
Skupnosti in iz njih izhajajoče nacionalne politike ter spodbu-
ja vključitev enakosti spolov v vse institucije in organe
Skupnosti;
 - (d) opravlja raziskave o položaju v zvezi z enakostjo spolov v
Evropi;
 - (e) vzpostavi in usklajuje Evropsko mrežo za enakost spolov, ki
vključuje centre, organe, organizacije in strokovnjake, ki se
ukvarjajo z vprašanjem enakosti spolov in z vključevanjem
načela enakosti spolov, s čimer podpira in spodbuja
raziskave, čim boljšo uporabo razpoložljivih sredstev ter
spodbuja izmenjavo in razširjanje podatkov;
 - (f) pripravlja priložnostna srečanja strokovnjakov v podporo
raziskovalnemu delu Inštituta, spodbuja izmenjavo podatkov
med raziskovalci in spodbuja vključevanje vidika enakosti
spolov v njihove raziskave;
 - (g) za povečevanje ozaveščenosti državljanov EU o enakosti
spolov skupaj z ustreznimi zainteresiranimi stranmi
pripravlja konference, kampanje in srečanja na evropski
ravni ter njihove ugotovitve in sklepe predloži Komisiji;

- (h) razširja podatke o pozitivnih zgledih nestereotipnih vlog žensk in moških na različnih življenjskih področjih, predstavlja svoje ugotovitve ter pobude za seznanitev javnosti o takih „zgodbah o uspehu“ in pobude za nadgradnjo takih zgodb;
- (i) razvija dialog in sodelovanje z nevladnimi organizacijami in organizacijami za enake možnosti, z univerzami in strokovnjaki, raziskovalnimi centri, socialnimi partnerji ter z njimi povezanimi organizacijami, ki si dejavno prizadevajo za doseganje enakosti na nacionalni in evropski ravni;
- (j) vzpostavlja javnosti dostopne dokumentacijske vire;
- (k) zasebnim in javnim organizacijam daje na voljo podatke o vključevanju načela enakosti spolov; in
- (l) institucijam Skupnosti zagotavlja podatke o enakosti spolov in vključevanju načela enakosti spolov v državah pristopnicah in državah kandidatkah.

2. Inštitut objavlja letno poročilo o svojih dejavnostih.

Člen 4

Področja delovanja in metode dela

1. Inštitut izvaja svoje naloge v okviru pristojnosti Skupnosti in v luči sprejetih ciljev in prednostnih področij, ki so določena v njegovem letnem programu, ter z ustreznim upoštevanjem razpoložljivih proračunskih sredstev.
2. Delovni program Inštituta je v skladu s prednostnimi nalogami Skupnosti na področju enakosti spolov in delovnim programom Komisije, vključno z njenim statističnim in raziskovalnim delom.
3. Pri izvajanju svojih dejavnosti Inštitut, da bi preprečil podvajanje in zagotovil kar najboljšo uporabo sredstev, upošteva obstoječe podatke iz vseh virov, zlasti pa dejavnosti, ki jih že izvajajo institucije Skupnosti ter druge institucije, organi in pristojne nacionalne in mednarodne organizacije, ter tesno sodeluje s pristojnimi službami Komisije, vključno z Eurostatom. Inštitut zagotovi primerno usklajevanje z vsemi ustreznimi agencijami Skupnosti in organi Unije, ki se po potrebi opredeli v memorandumu o soglasju.
4. Inštitut zagotovi, da so posredovane informacije razumljive končnim uporabnikom.

5. Inštitut lahko v zvezi z nalogami, katerih izvedbo lahko zaupa drugim organizacijam, stopa z njimi v pogodbeno razmerja, in sicer predvsem podizvajalska.

Člen 5

Status pravne osebe ter pravna in poslovna sposobnost

Inštitut je pravna oseba. V vseh državah članicah ima kar najširšo pravno in poslovno sposobnost, ki jo pravnim osebam priznava nacionalna zakonodaja. Zlasti lahko pridobiva premoženje in nepremično premoženje in z njim razpolaga ter je lahko stranka v sodnem postopku.

Člen 6

Neodvisnost Inštituta

Inštitut izvaja svoje dejavnosti neodvisno in v javnem interesu.

Člen 7

Dostop do dokumentov

1. Uredba (ES) št. 1049/2001 se uporablja za vse dokumente, ki jih hrani Inštitut.
2. Upravni odbor sprejme ureditve za izvajanje Uredbe (ES) št. 1049/2001 1 v šestih mesecih po ustanovitvi Inštituta.
3. Pod pogoji, določenimi v členih 195 in 230 Pogodbe, se lahko proti odločitvam, ki jih Inštitut sprejme na podlagi člena 8 Uredbe (ES) št. 1049/2001, vložijo pritožba pri varuhu človekovih pravic ali tožba na Sodišče.
4. Za obdelavo podatkov v Inštitutu se uporablja Uredba (ES) št. 45/2001.

Člen 8

Sodelovanje z organizacijami na nacionalni in evropski ravni, z mednarodnimi organizacijami ter tretjimi državami

1. Inštitut sodeluje z organizacijami in s strokovnjaki iz držav članic, kot so organi za vprašanja enakosti, raziskovalni centri, univerze, nevladne organizacije, socialni partnerji, ter z ustreznimi organizacijami na evropski ali mednarodni ravni in s tretjimi državami, ki Inštitutu pomagajo pri izvajanju njegovih nalog.

2. Če so za učinkovito izvajanje nalog Inštituta potrebni sporazumi z mednarodnimi organizacijami ali tretjimi državami, Skupnost v interesu Inštituta z mednarodnimi organizacijami ali tretjimi državami v skladu s postopkom, določenim v členu 300 Pogodbe, sklene takšne sporazume. Ta določba ne preprečuje priložnostnega sodelovanja s takšnimi organizacijami ali s tretjimi državami.

Člen 9

Sestava Inštituta

Inštitut sestavljajo:

- (a) upravni odbor,
- (b) strokovni forum;
- (c) direktor in njegovo osebje.

Člen 10

Upravni odbor

1. Upravni odbor sestavljajo:

- (a) osemnajst predstavnikov, ki jih imenuje Svet na podlagi predloga vsake zadevne države članice;
- (b) en član, predstavnik Komisije, ki ga imenuje Komisija;

2. Člani upravnega odbora so imenovani tako, da se zagotovi najvišji standard usposobljenosti ter široko ustrezno in transdisciplinarno strokovno znanje na področju enakosti spolov.

Svet in Komisija si prizadevata doseči uravnoteženo zastopanost moških in žensk v upravnem odboru.

Namestniki, ki zastopajo člana med njegovo odsotnostjo, se imenujejo po istem postopku.

Svet objavi seznam članov in namestnikov članov upravnega odbora v *Uradnem listu Evropske unije*, na spletni strani Inštituta in na vseh ustreznih drugih spletnih straneh.

3. Mandat traja tri leta. V vsakem mandatu predstavljajo člani, ki jih imenuje Svet, osemnajst držav članic v vrstnem redu rotacije predsedovanja, pri čemer vsaka zadevna država članica imenuje po enega člana.

4. Upravni odbor izvoli predsednika in podpredsednika za dobo treh let.

5. Vsak član upravnega odbora iz odstavka 1(a) ali (b) — oziroma med njegovo odsotnostjo njegov namestnik — ima en glas.

6. Upravni odbor sprejema odločitve, potrebne za delovanje Inštituta. Zlasti pa:

(a) po posvetovanju s Komisijo in na podlagi osnutka, ki ga pripravi direktor iz člena 12, sprejme letni program dela in srednjeročni program dela, ki zajema triletno obdobje, v skladu s proračunom in razpoložljivimi sredstvi; programe se lahko po potrebi kadar koli pregleda in spremeni; prvi letni program dela se sprejme najpozneje v devetih mesecih po imenovanju direktorja;

(b) sprejme letno poročilo iz člena 3(2), ki zlasti primerja dosežene rezultate s cilji letnega programa dela; to poročilo se predloži najpozneje do 15. junija Evropskemu parlamentu, Svetu, Komisiji, Računskemu sodišču, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij ter se objavi na spletni strani Inštituta;

(c) izvaja disciplinski nadzor nad direktorjem in ga imenuje ali razreši v skladu s členom 12; in

(d) sprejema osnutke in končne letne proračune Inštituta.

7. Upravni odbor sprejme notranja pravila Inštituta na podlagi predloga, ki ga pripravi direktor po posvetovanju s Komisijo.

8. Upravni odbor odloča z večino svojih članov. Predsednik ima odločilni glas. V primerih iz odstavka 6 in iz člena 12(1) se odločitve sprejemajo z dvotretjinsko večino članov upravnega odbora.

9. Upravni odbor sprejme svoj poslovnik na podlagi predloga, ki ga pripravi direktor po posvetovanju s Komisijo.

10. Predsednik skliče upravni odbor vsaj enkrat letno. Predsednik skliče dodatne seje na lastno pobudo ali na zahtevo tretjine članov upravnega odbora.

11. Inštitut Evropskemu parlamentu in Svetu (v nadaljnjem besedilu „proračunski organ“) vsako leto predloži vse informacije, pomembne za izid ocenjevalnih postopkov.

12. Direktorji Evropske fundacije za izboljšanje življenjskih in delovnih razmer, Evropske agencije za varnost in zdravje pri delu, Evropskega centra za razvoj poklicnega usposabljanja in Agencije Evropske unije za temeljne pravice so lahko po potrebi vabljeni na seje upravnega odbora kot opazovalci, da se uskladijo ustrezni delovni programi z vidika vključevanja načela enakosti spolov.

Člen 11

Strokovni forum

1. Strokovni forum sestavljajo člani pristojnih teles, specializiranih za vprašanja enakosti spolov, pri čemer vsaka država članica imenuje po enega predstavnika, Evropski parlament imenuje dva člana, ki predstavljata druge pomembne organizacije, specializirane za vprašanja enakosti spolov, Komisija pa določi še tri člane, ki zastopajo zainteresirane strani na evropski ravni, in sicer po enega člana:

- (a) ustrezne nevladne organizacije na ravni Skupnosti, ki ima upravičen interes zaradi prispevka k boju proti diskriminaciji na podlagi spola in spodbujanja enakosti spolov;
- (b) organizacij delodajalcev na ravni Skupnosti in
- (c) organizacij delavcev na ravni Skupnosti.

Države članice in Komisija si prizadevajo doseči uravnoteženo zastopnost moških in žensk v strokovnem forumu.

Predstavnike lahko nadomestijo namestniki, ki so imenovani istočasno.

2. Člani strokovnega foruma niso člani upravnega odbora.

3. Strokovni forum pomaga direktorju pri zagotavljanju odličnosti in neodvisnosti delovanja Inštituta.

4. Strokovni forum je mehanizem za izmenjavo podatkov v zvezi z vprašanji enakosti spolov in za združevanje znanja. Zagotavlja tesno sodelovanje med Inštitutom in pristojnimi telesi v državah članicah.

5. Strokovnemu forumu predseduje direktor, v njegovi odsotnosti pa namestnik z Inštituta. Sestaja se redno na pobudo direktorja ali na zahtevo najmanj tretjine članov, in sicer vsaj enkrat na leto. Njegovi postopki delovanja se določijo z notranjimi pravili Inštituta in se objavijo.

6. Pri delu strokovnega foruma sodelujejo predstavniki služb Komisije.

7. Inštitut zagotovi strokovnemu forumu ustrezno tehnično in logistično podporo ter zagotavlja sekretariat za njegove sestanke.

8. Direktor lahko povabi strokovnjake ali predstavnike ustreznih gospodarskih sektorjev, delodajalcev, sindikatov, strokovnih ali raziskovalnih teles ali nevladnih organizacij s priznanimi izkušnjami v strokah, povezanih z delom Inštituta, da sodelujejo pri posebnih nalogah in se udeležijo ustreznih dejavnosti strokovnega foruma.

Člen 12

Direktor

1. Inštitut vodi direktor, ki ga imenuje upravni odbor na podlagi seznama kandidatov, ki ga predlaga Komisija po opravljenem javnem natečaju in po predhodni objavi razpisa za prijavo interesa v *Uradnem listu Evropske unije* in v drugih publikacijah. Od kandidata, ki ga izbere upravni odbor, se pred imenovanjem zahteva, da pred ustreznimi odbori Evropskega parlamenta poda izjavo in odgovarja na vprašanja članov odborov.

2. Mandat direktorja je 5 let. Na predlog Komisije in po opravljeni oceni se ta mandat lahko enkrat podaljša, in sicer ne več kot za 5 let. Pri ocenjevanju Komisija presoja zlasti:

- (a) rezultate, dosežene med prvim mandatom, in način, na katerega so bili doseženi;
- (b) naloge in potrebe Inštituta v prihodnjih letih.

3. Direktor, ki ga nadzoruje upravni odbor, je odgovoren za:

- (a) izvajanje nalog iz člena 3;
- (b) pripravo ter izvajanje letnega in srednjeročnega programa dejavnosti Inštituta;

(c) pripravo sej upravnega odbora in strokovnega foruma;

Člen 14

(d) pripravo in objavo letnega poročila iz člena 3(2);

Priprava proračuna

(e) vse zadeve v zvezi z osebjem, zlasti za izvajanje pooblastil iz člena 13(3);

1. Za vsako proračunsko leto, ki je enako koledarskemu, se pripravijo ocene vseh prihodkov in odhodkov Inštituta ter se prikažejo v proračunu Inštituta.

(f) tekoče upravljanje in

2. Prihodki in odhodki, prikazani v proračunu Inštituta, so uravnoteženi.

(g) izvajanje učinkovitih postopkov spremljanja in ocenjevanja delovanja Inštituta glede na njegove cilje, in sicer v skladu s strokovno priznanimi standardi. Direktor vsako leto poroča upravnemu odboru o rezultatih spremljanja.

3. Brez poseganja v druge vire prihodki Inštituta obsegajo:

4. Direktor je pri opravljanju svojih nalog odgovoren upravnemu odboru in se udeležuje sej upravnega odbora brez pravice glasovanja. Evropski parlament ga ali jo lahko povabi, da poroča o pomembnih vprašanjih, povezanih z dejavnostmi Inštituta.

(a) subvencijo Skupnosti, vključeno v splošni proračun Evropske unije (postavka za Komisijo);

(b) plačila za opravljene storitve;

5. Direktor je pravni zastopnik Inštituta.

(c) vse finančne prispevke organizacij ali tretjih držav iz člena 8; in

(d) vse prostovoljne prispevke držav članic.

4. Odhodki Inštituta obsegajo prejemke osebja, stroške za administracijo in infrastrukturo ter stroške poslovanja.

Člen 13

Osebje

1. Za osebje Inštituta se uporabljajo Kadrovski predpisi za uradnike Evropskih skupnosti in Pogoji za zaposlitev drugih uslužbencev Evropskih skupnosti, določeni v Uredbi (EGS, ESPJ, Euratom) št. 259/68 ⁽¹⁾, in pravila, ki so jih skupaj sprejele institucije Evropske skupnosti za namene uporabe Kadrovskih predpisov in Pogojev za zaposlitev.

5. Upravni odbor vsako leto na podlagi osnutka, ki ga pripravi direktor, izdela oceno prihodkov in odhodkov Inštituta za naslednje proračunsko leto. To oceno, ki vsebuje osnutek organizacijske sheme, upravni odbor pošlje Komisiji najpozneje do 31. marca.

2. Upravni odbor v soglasju s Komisijo sprejme potrebne izvedbene ukrepe v skladu z ureditvijo iz člena 110 Kadrovskih predpisov. Upravni odbor lahko sprejme določbe, ki Inštitutu omogočajo zaposlitev nacionalnih strokovnjakov, napotenih iz držav članic.

6. Komisija oceno skupaj s predhodnim predlogom splošnega proračuna Evropske unije pošlje proračunskemu organu.

3. Inštitut v zvezi s svojim osebjem izvaja pooblastila, podeljena organu za imenovanja.

7. Na podlagi ocene Komisija v predhodni predlog splošnega proračuna Evropske unije vključi ocene, za katere meni, da so potrebne glede na organizacijsko shemo, in znesek subvencije, ki bremeni splošni proračun, ter ga predloži proračunskemu organu v skladu s členom 272 Pogodbe.

8. Proračunski organ odobri proračunska sredstva za subvencijo Inštitutu. Proračunski organ sprejme organizacijsko shemo Inštituta.

⁽¹⁾ UL L 56, 4.3.1968, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES, Euratom) št. 723/2004 (UL L 124, 27.4.2004, str. 1).

9. Proračun Inštituta sprejme upravni odbor. Proračun postane končen po dokončnem sprejetju splošnega proračuna Evropske unije. Po potrebi se proračun ustrezno prilagodi.

10. Upravni odbor čim prej obvesti proračunski organ o nameravani izvedbi vsakega projekta, ki ima lahko znatne finančne posledice za financiranje njegovega proračuna, zlasti projektov v zvezi s premoženjem, na primer najem ali nakup stavb. O tem obvesti tudi Komisijo.

Kadar ena od vej proračunskega organa obvesti upravni odbor, da namerava podati mnenje, to mnenje predloži upravnemu odboru v šestih tednih od dne obvestila o projektu.

Člen 15

Izvrševanje proračuna

1. Proračun Inštituta izvršuje direktor.
2. Najpozneje do 1. marca po koncu vsakega proračunskega leta računovodja Inštituta predloži računovodji Komisije začasni zaključni račun, skupaj s poročilom o izvrševanju proračuna in finančnem poslovanju med zadevnim proračunskim letom. Računovodja Komisije konsolidira začasne zaključne račune institucij in decentraliziranih organov v skladu s členom 128 Uredbe (ES, Euratom) št. 1605/2002.
3. Najpozneje do 31. marca po koncu vsakega proračunskega leta računovodja Komisije predloži začasne zaključne račune Inštituta Računskemu sodišču, skupaj s poročilom iz odstavka 2. Poročilo se predloži tudi Evropskemu parlamentu in Svetu.
4. Po prejemu pripomb Računskega sodišča o začasnem zaključnem računu Inštituta in v skladu s členom 129 Uredbe (ES, Euratom) št. 1605/2002 direktor pripravi zaključni račun Inštituta v delu, ki je pod njegovo odgovornostjo, in ga predloži upravnemu odboru.
5. Upravni odbor poda mnenje o zaključnem računu Inštituta.
6. Direktor najpozneje do 1. julija po koncu vsakega proračunskega leta predloži zaključni račun skupaj z mnenjem upravnega odbora Evropskemu parlamentu, Svetu, Komisiji in Računskemu sodišču.
7. Zaključni račun se objavi.
8. Direktor pošlje Računskemu sodišču odgovor na njegove pripombe najpozneje do 30. septembra. Ta odgovor pošlje tudi upravnemu odboru.

(¹) UL 17, 6.10.1958, str. 385. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 920/2005 (UL L 156, 18.6.2005, str. 3).

9. Direktor Evropskemu parlamentu na zahtevo predloži vse informacije, potrebne za nemoteno uporabo postopka razrešnice za zadevno proračunsko leto, kakor je določeno v členu 146(3) Uredbe (ES, Euratom) št. 1605/2002.

10. Na priporočilo Sveta, ki odloča s kvalificirano večino, Evropski parlament do 30. aprila leta N + 2 direktorju da razrešnico v zvezi z izvrševanjem proračuna za leto N.

11. Finančna pravila, ki se uporabljajo za Inštitut, sprejme upravni odbor po posvetovanju s Komisijo. Ta pravila ne smejo odstopati od Uredbe (ES, Euratom) št. 2343/2002, razen če to ni nujno potrebno za delovanje Inštituta in s predhodnim soglasjem Komisije.

Člen 16

Jeziki

1. Za Inštitut se uporabljajo določbe Uredbe št. 1 z dne 15. aprila 1958 o določitvi jezikov, ki se uporabljajo v Evropski gospodarski skupnosti (¹).
2. Prevajalske storitve, ki so potrebne za delovanje Inštituta, načeloma zagotavlja Prevajalski center za organe Evropske unije, ustanovljen z Uredbo Sveta (ES) št. 2965/94 (²).

Člen 17

Privilegiji in imunitete

Za Inštitut se uporablja Protokol o privilegijih in imunitetah Evropskih skupnosti.

Člen 18

Odgovornost

1. Pogodbena odgovornost Inštituta ureja pravo, ki se uporablja za zadevno pogodbo.

Sodišče je pristojno na podlagi arbitražne klavzule, ki je vključena v pogodbe, ki jih sklepa Inštitut.

(²) Uredba Sveta (ES) št. 2965/94 z dne 28. novembra 1994 o ustanovitvi Prevajalskega centra za organe Evropske unije (UL L 314, 7.12.1994, str. 1). Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 920/2005.

2. V primeru nepogodbene odgovornosti pa Inštitut v skladu s splošnimi načeli, ki so skupna pravnim ureditvam držav članic, nadomesti kakršno koli škodo, ki jo je povzročil Inštitut ali njegovi uslužbenci pri opravljanju svojih dolžnosti.

Za spore glede povrnitve take škode je pristojno Sodišče.

Člen 19

Sodelovanje tretjih držav

1. Inštitut je odprt za sodelovanje držav, ki sklenejo sporazume z Evropsko skupnostjo, na podlagi katerih sprejmejo in uporabljajo zakonodajo Skupnosti na področju, ki ga ureja ta uredba.

2. Na podlagi ustreznih določb teh sporazumov se uredi zlasti narava, obseg in način sodelovanja teh držav pri delu Inštituta, vključno z določbami v zvezi z njihovim sodelovanjem pri pobudah Inštituta, finančnimi prispevki in osebjem. Glede kadrovskih zadev so ti sporazumi v vsakem primeru v skladu s Kadrovsкими predpisi za uradnike Evropskih skupnosti in Pogoji za zaposlitev drugih uslužbencev Evropskih skupnosti.

Člen 20

Ocenjevanje

1. Inštitut do 18. januarja 2010 naroči neodvisno zunanjo oceno dosežkov Inštituta na podlagi smernic, ki jih pripravi upravni odbor v dogovoru s Komisijo. Ocena presodi vpliv Inštituta na spodbujanje enakosti spolov ter vključuje analizo sinergijskih učinkov. Obravnava zlasti morebitno potrebo po spremembi ali razširitvi nalog Inštituta, vključno s finančnimi posledicami vsake takšne spremembe ali razširitve. V oceni se preuči tudi ustreznost upravljavske strukture glede na izvajanje nalog Inštituta. Pri oceni se upošteva mnenje zainteresiranih strani na ravni Skupnosti in nacionalni ravni.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 20. decembra 2006

Za Evropski parlament

Predsednik

J. BORRELL FONTELLES

Za Svet

Predsednik

J. KORKEAOJA

2. Upravni odbor v soglasju s Komisijo določi časovni razpored prihodnjih ocenjevanj, pri čemer upošteva ugotovitve poročila o oceni iz odstavka 1.

Člen 21

Klavzula o pregledu

Upravni odbor preuči ugotovitve ocenjevanja iz člena 20 in Komisiji predloži priporočila glede morebitnih potrebnih sprememb v Inštitutu, njegovih delovnih praks in pristojnosti. Komisija pošlje poročilo o oceni in priporočila Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij ter jih objavi. Komisija lahko po preučitvi poročila o oceni in priporočil predloži predloge glede te uredbe, ki so po njenem mnenju potrebni.

Člen 22

Upravni nadzor

Dejavnosti Inštituta so pod nadzorom varuha človekovih pravic v skladu z določbami iz člena 195 Pogodbe.

Člen 23

Začetek delovanja Inštituta

Inštitut začne delovati čim prej, najpozneje pa 19. januarja 2008.

Člen 24

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

DIREKTIVA 2006/126/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 20. decembra 2006****o voznških dovoljenjih (prenovitev)****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA —

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 71 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Direktiva Sveta 91/439/EGS z dne 29. julija 1991 o voznških dovoljenjih ⁽³⁾ je bila večkrat bistveno spremenjena. Ob upoštevanju novih sprememb omenjene direktive bi bilo treba zaradi jasnosti zadevne določbe prenoviti.

(2) Pravila o voznških dovoljenjih so bistveni sestavni del skupne prometne politike, prispevajo k izboljšanju prometne varnosti in pospešujejo prosto gibanje oseb, ki nameravajo bivati v državi članici, ki ni država, v kateri se dovoljenje izda. Zaradi pomena osebnih prevoznih sredstev imetništvo voznškega dovoljenja, ki ga uradno priznava država članica gostiteljica, spodbuja prosto gibanje oseb in njihovo svobodo ustanavljanja. Kljub napredku, doseženem pri usklajevanju predpisov o voznških dovoljenjih, še vedno obstajajo znatne razlike med predpisi držav članic v zvezi s periodičnostjo podaljševanja voznških dovoljenj in glede podkategorij vozil, zato bi bilo treba te predpise bolj uskladiti, s čimer bi prispevali k izvajanju politik Skupnosti.

(3) Možnost določanja obdobja veljavnosti voznških dovoljenj z nacionalnimi predpisi, kakor je predvideno v Direktivi 91/439/EGS, ima za posledico soobstoj različnih pravil v različnih državah članicah in več kakor 110 različnih vzorcev voznških dovoljenj, ki veljajo v državah članicah. To povzroča državljanom, policiji in upravnim organom, pristojnim za upravljanje z voznškimi dovoljenji, težave glede preglednosti in vodi k ponarejanju dokumentov, ki so včasih stari nekaj desetletij.

(4) Z namenom, da se prepreči, da bi enotni vzorec evropskega voznškega dovoljenja postal dodatni vzorec, poleg sto desetih, ki so že v obtoku, bi morale države članice sprejeti vse potrebne ukrepe, da se vsem imetnikom dovoljenj izda ta enotni vzorec.

(5) Ta direktiva ne bi smela vplivati na pravice do vožnje, ki so bile priznane ali pridobljene pred dnevom začetka uporabe te direktive.

(6) Vozniška dovoljenja se vzajemno priznavajo. Državi članici bi bilo treba omogočiti, da za voznško dovoljenje, katerega veljavnost ni časovno omejena, ki ga je izdala druga država članica in katerega imetnik je prebival na njenem ozemlju več kot dve leti, uporabi obdobje veljavnosti, predpisano v tej direktivi.

(7) Uvedba omejitve časovne veljavnosti novih voznških dovoljenj naj bi omogočila, da se ob periodičnem podaljšanju uporabijo najnovejši ukrepi proti ponarejanju ter opravijo zdravniški pregledi ali drugi ukrepi, ki jih določijo države članice.

⁽¹⁾ UL C 112, 30.4.2004, str. 34.

⁽²⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 23. februarja 2005 (UL C 304 E, 1.12.2005, str. 138), Skupno stališče Sveta z dne 18. septembra (UL C 295 E, 5.12.2006, str. 1) in Stališče Evropskega parlamenta z dne 14. decembra 2006 (še ni objavljeno v Uradnem listu). Sklep Sveta z dne 19. decembra 2006.

⁽³⁾ UL L 237, 24.8.1991, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 284, 31.10.2003, str. 1).

- (8) Zaradi prometne varnosti bi bilo treba določiti minimalne zahteve za izdajo voznškega dovoljenja. Treba bi bilo uskladiti standarde v zvezi z voznškimi izpiti in podelitvijo voznškega dovoljenja. S tem v zvezi bi bilo treba opredeliti znanja, spretnosti in ravnanje, povezana z vožnjo motornih vozil, in na teh elementih zasnovati voznški izpit ter ponovno opredeliti minimalne standarde v zvezi s psihofizično sposobnostjo za vožnjo teh vozil.
- (9) Ob izdaji voznškega dovoljenja in nato v rednih presledkih bi morali vozniki vozil, ki se uporabljajo za prevoz oseb ali blaga, predložiti dokaz, da izpolnjujejo minimalne standarde psihofizične sposobnosti za vožnjo. Takšne redne kontrole v skladu z nacionalnimi predpisi o izpolnjevanju minimalnih standardov bodo prispevale k prostemu gibanju oseb, preprečevanju izkrivljanja konkurence in večjemu upoštevanju posebne odgovornosti voznikov teh vozil. Državam članicam bi bilo treba dovoliti, da predpišejo obveznost zdravstvenega pregleda kot jamstvo za izpolnjevanje minimalnih standardov psihofizične sposobnosti za vožnjo drugih motornih vozil. Zaradi preglednosti bi morali ti pregledi sovpadati s podaljšanjem voznških dovoljenj in bi zato morali biti vezani na obdobje veljavnosti dovoljenja.
- (10) Dodatno bi bilo treba okrepiti načelo postopnega dostopa do kategorij dvokolesnih vozil in kategorij vozil, ki se uporabljajo za prevoz oseb in blaga.
- (11) Vseeno bi bilo državam članicam treba omogočiti, da za vožnjo nekaterih kategorij vozil določijo višjo starostno mejo in s tem dodatno prispevajo k prometni varnosti; državam članicam bi se v izjemnih okoliščinah moralo dovoliti, da določijo nižje starostne meje zaradi upoštevanja okoliščin v teh državah.
- (12) Opredelitve kategorij bi morale v večji meri odražati tehnične značilnosti zadevnih vozil in spretnosti, potrebne za vožnjo vozila.
- (13) Z uvedbo kategorije voznških dovoljenj za mopede se bo povečala prometna varnost za najmlajše voznike, ki jih prometne nesreče po statističnih podatkih najbolj prizadenejo.
- (14) Sprejeti bi bilo treba posebne določbe, da bi telesno prizadetim osebam olajšali vožnjo vozil.
- (15) Zaradi prometne varnosti bi morale države članice imeti možnost, da uporabijo svoje nacionalne predpise o odvzemu, začasnem odvzemu, podaljšanju in razveljavitvi voznških dovoljenj za vse imetnike dovoljenj, ki imajo običajno prebivališče na njihovem ozemlju.
- (16) Vzorec voznškega dovoljenja, kakor je določen v Direktivi 91/439/EGS, bi bilo treba nadomestiti z enotnim vzorcem v obliki plastične kartice. Hkrati bi bilo treba ta vzorec voznškega dovoljenja prilagoditi zaradi uvedbe nove kategorije voznških dovoljenj za mopede in nove kategorije voznških dovoljenj za motorna kolesa.
- (17) Možnost, da se v novi vzorec voznškega dovoljenja v obliki plastične kartice vključi mikročip, naj bi državam članicam omogočila, da še izboljšajo raven zaščite pred goljufijami. Državam članicam bi bilo treba omogočiti, da v čip vključijo nacionalne podatke, pod pogojem da ti podatki ne posegajo v splošno dostopne podatke. Tehnične zahteve glede mikročipa bi morala določiti Komisija, ki bi ji pomagal Odbor za voznška dovoljenja.
- (18) Določiti bi bilo treba minimalne standarde za poklic člana izpitne komisije in za zahteve za usposabljanje za člana izpitne komisije, s čimer naj se izboljša znanje in spretnosti izpitne komisije, zagotovi objektivnejše ocenjevanje kandidatov za pridobitev voznškega dovoljenja in poveča usklajenost voznških izpitov.
- (19) Komisiji bi bilo treba omogočiti, da sprejema prilagoditve priloge I do VI tehničnemu napredku.
- (20) Ukrepe, potrebne za izvajanje te direktive, bi bilo treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽¹⁾.
- (21) Zlasti bi bilo treba Komisiji podeliti pooblastila za določitev pogojev, potrebnih za uporabo te direktive. Ker so ti ukrepi splošnega obsega in so namenjeni spreminjanju nebistvenih določb te direktive, bi jih bilo treba sprejeti v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 5a Sklepa 1999/468/ES.

⁽¹⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23. Sklep, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2006/512/ES (UL L 200, 22.7.2006, str. 11).

- (22) Ker ciljev te direktive države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker te cilje zaradi njihovega obsega in učinkov lažje doseže Skupnost, Skupnost lahko sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenih ciljev.
- (23) Ta direktiva ne bi smela posegati v obveznosti držav članic v zvezi z roki za prenos direktiv, naštetih v delu B Priloge VII, v nacionalno zakonodajo in v zvezi z njihovo uporabo —

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Vzorec dovoljenja

1. Države članice v skladu z določbami te direktive uvedejo nacionalno vozniško dovoljenje, ki temelji na vzorcu Skupnosti, določenem v Prilogi I. Znak na strani 1 vzorca vozniškega dovoljenja Skupnosti vsebuje oznako države članice, ki izdaja dovoljenje.
2. Brez poseganja v pravila o varstvu podatkov lahko države članice vključijo v vozniško dovoljenje nosilec podatkov (mikročip) kot sestavni del tega dovoljenja, takoj ko Komisija v skladu s postopkom iz člena 9(2) določi zahteve glede mikročipa, predvidene v Prilogi I za spremembo nebitvenih določb te direktive z njeno dopolnitvijo. Te zahteve predvidijo homologacijo ES, ki se podeli le, če se dokaže zmožnost preprečevanja poskusov zlorab ali spreminjanja podatkov.
3. V mikročip se vključijo usklajeni podatki o vozniškem dovoljenju, kakor so opredeljeni v Prilogi I.

Po posvetovanju s Komisijo lahko države članice shranjujejo dodatne podatke, pod pogojem, da to v nobenem primeru ne posega v izvajanje te direktive.

Komisija lahko v skladu s postopkom iz člena 9(2) spremeni Prilogo I, da se zagotovi prihodnja interoperabilnost.

4. Države članice lahko s soglasjem Komisije vzorec, določen v Prilogi I, prilagodijo tako, da je primeren za računalniško obdelavo vozniškega dovoljenja.

Člen 2

Vzajemno priznavanje

1. Vozniška dovoljenja, ki jih izdajajo države članice, se vzajemno priznavajo.
2. Če imetnik veljavnega nacionalnega vozniškega dovoljenja, ki nima obdobja veljavnosti, kot je določeno v členu 7(2), pridobi običajno prebivališče v državi članici, ki je različna od države članice, ki je izdala njegovo vozniško dovoljenje, lahko država članica gostiteljica uporablja za dovoljenje obdobje veljavnosti, kot je določeno v navedenem členu, tako da po preteku 2 let od dne, ko je imetnik pridobil običajno prebivališče na njenem ozemlju, veljavnost vozniškega dovoljenja podaljšuje.

Člen 3

Ukrepi proti ponarejanju

1. Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe za preprečevanje vsakršnega tveganja ponarejanja vozniških dovoljenj, vključno z vzorci vozniških dovoljenj, izdanih pred začetkom veljavnosti te direktive. O tem obvestijo Komisijo.
2. Material, uporabljen za vozniško dovoljenje, določen v Prilogi I, se s specifikacijami za spremembo nebitvenih določb te direktive z njeno dopolnitvijo, ki jih določi Komisija v skladu s postopkom iz člena 9(2), zaščiti pred ponarejanjem. Države članice lahko uvedejo dodatne varnostne elemente.
3. Države članice zagotovijo, da do 19. januarja 2033 vsa izdana vozniška dovoljenja in vozniška dovoljenja v obtoku izpolnjujejo vse zahteve te direktive.

Člen 4

Kategorije, opredelitve in najnižje starosti

1. Z vozniškim dovoljenjem iz člena 1 se dovoli vožnja vozil na motorni pogon, ki spadajo v kategorije, opredeljene v nadaljevanju. Dovoljenje se lahko izda po dopolnitvi najnižjih starosti, ki so določene za vsako kategorijo. „Vozilo na motorni pogon“ pomeni vsako vozilo na lastni pogon, ki vozi po cesti in ni tirno vozilo.

2. Mopedi

- najnižja starost za motorna trikolesa z močjo, večjo od 15 kW, je 21 let.

Kategorija AM:

— dvo- ali trikolesna vozila z največjo konstrukcijsko določeno hitrostjo, ki ne presega 45 km/h, kot so opredeljena v členu 1(2)(a) Direktive 2002/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. marca 2002 o homologaciji dvo- in trikolesnih motornih vozil⁽¹⁾ (razen vozil, katerih največja konstrukcijsko določena hitrost je manjša ali enaka 25 km/h), ter lahka štirikolesa, kot so opredeljena v členu 1(3)(a) Direktive 2002/24/ES,

— najnižja starost za kategorijo AM je 16 let.

3. Motorna kolesa s stransko prikolico ali brez nje in motorna trikolesa:

— „motorno kolo“ pomeni dvokolesno vozilo s stransko prikolico ali brez nje, kot je opredeljeno v členu 1(2)(b) Direktive 2002/24/ES;

— „motorno trikolo“ pomeni vozilo s tremi simetrično nameščenimi kolesi, kot je opredeljeno v členu 1(2)(c) Direktive 2002/24/ES.

(a) Kategorija A1:

— motorna kolesa s prostornino valja, ki ne presega 125 kubičnih centimetrov, z močjo, manjšo od 11 kW, in z razmerjem moči/teže, ki ne presega 0,1 kW/kg;

— motorna trikolesa, katerih moč ne presega 15 kW;

— najnižja starost za kategorijo A1 je 16 let;

(b) Kategorija A2:

— motorna kolesa z močjo, manjšo od 35 kW, in z razmerjem moči/teže, ki ne presega 0,2 kW/kg in ki ne izvira iz vozila z dvakrat večjo močjo;

— najnižja starost za kategorijo A2 je 18 let.

(c) Kategorija A:

(i) motorna kolesa;

— Najnižja starost za kategorijo A je 20 let. Vendar pa je vožnja motornih koles iz te kategorije dovoljena le osebam, ki imajo vsaj dvoletne vozniške izkušnje z vožnjo motornih koles, za katere velja vozniško dovoljenje za kategorijo A2. Pogoj glede predhodnih izkušenj se lahko opusti, če je kandidat star najmanj 24 let;

(ii) motorna trikolesa z močjo, ki presega 15 kW

4. Motorna vozila:

— „motorno vozilo“ pomeni vsako vozilo na motorni pogon, ki se običajno uporablja za prevoz oseb ali blaga po cesti ali za cestno vleko vozil, ki se uporabljajo za prevoz oseb ali blaga. Ta pojem vključuje trolejbus, to so vozila, priključena na električni drsnik, ki ne vozijo po tirih. Ne vključuje pa kmetijskih ali gozdarskih traktorjev;

— „kmetijski ali gozdarski traktor“ pomeni vsako vozilo na motorni pogon, ki vozi po kolesih ali tirih in ima najmanj dve osi ter katerega glavna funkcija je vlečna moč, zasnovano pa je predvsem za vlečenje, potiskanje, prevažanje ali pogon različnih orodij, naprav ali priklopnih vozil, ki se uporabljajo v kmetijstvu ali gozdarstvu in katerih uporaba za prevoz oseb ali blaga po cesti ali za vleko vozil, ki se uporabljajo za prevoz oseb ali blaga na cesti, je samo sekundarna funkcija.

(a) Kategorija B1:

— štirikolesa, kot so opredeljena v členu 1(3)(b) Direktive 2002/24/ES;

— najnižja starost za kategorijo B1 je 16 let;

— kategorija B1 je izbirna; v državah članicah, ki te kategorije vozniškega dovoljenja ne uvedejo, se zahteva za vožnjo teh vozil vozniško dovoljenje za kategorijo B.

(b) Kategorija B:

Motorna vozila z največjo dovoljeno maso, ki ni večja od 3 500 kg, zasnovana in izdelana za prevoz največ osem potnikov poleg voznika; motorna vozila v tej kategoriji se lahko kombinirajo s priklopnikom, katerega največja dovoljena masa ne presega 750 kg.

Brez poseganja v pravila o homologaciji zadevnih vozil se lahko motorna vozila v tej kategoriji kombinirajo s priklopnikom, katerega največja dovoljena masa presega 750 kg, pod pogojem da največja dovoljena masa takšne kombinacije ne presega 4 250 kg. V primeru, da takšna kombinacija presega 3 500 kg, države članice v skladu z določbami Priloge V zahtevajo, da se lahko tako kombinacija vozi le po:

— končanem usposabljanju ali

— opravljenem preizkusu spretnosti in ravnanja.

⁽¹⁾ UL L 124, 9.5.2002, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2005/30/ES (UL L 106, 27.4.2005, str. 17).

Države članice lahko zahtevajo tudi tako usposabljanje in hkrati opravljen preizkus spretnosti in ravnanja.

Države članice označijo pravico do vožnje take kombinacije na vozniskem dovoljenju z ustrežno kodo Skupnosti.

Najnižja starost za kategorijo B je 18 let.

(c) Kategorija BE:

- brez poseganja v pravila o homologaciji zadevnih vozil kombinacija vozil, sestavljena iz vlečnega vozila kategorije B in priklopnika ali polpriklopnika, pri čemer največja dovoljena masa priklopnika ali polpriklopnika ne presega 3 500 kg;
- najnižja starost za kategorijo BE je 18 let.

(d) Kategorija C1:

motorna vozila, ki ne spadajo v kategoriji D1 ali D in katerih največja dovoljena masa presega 3 500 kg, vendar je manjša od 7 500 kg, ter ki so zasnovana in izdelana za prevoz največ osem potnikov poleg voznika; motorna vozila v tej kategoriji se lahko kombinirajo s priklopnikom z največjo dovoljeno maso, ki ne presega 750 kg.

(e) Kategorija C1E:

- brez poseganja v pravila o homologaciji zadevnih vozil kombinacije vozil, sestavljene iz vlečnega vozila kategorije C1 in priklopnika ali polpriklopnika, pri čemer največja dovoljena masa priklopnika ali polpriklopnika presega 750 kg, pod pogojem, da dovoljena masa kombinacije ne presega 12 000 kg;
- brez poseganja v pravila o homologaciji zadevnih vozil kombinacije vozil, sestavljene iz vlečnega vozila kategorije B in priklopnika ali polpriklopnika, pri čemer največja dovoljena masa priklopnika ali polpriklopnika presega 3 500 kg, pod pogojem, da dovoljena masa kombinacije ne presega 12 000 kg;
- najnižja starost za kategoriji C1 in C1E je 18 let, brez poseganja v določbe o vožnji takšnih vozil iz Direktive 2003/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2003 o temeljnih kvalifikacijah in rednem usposabljanju voznikov nekaterih cestnih vozil za prevoz blaga ali potnikov ⁽¹⁾.

(f) Kategorija C:

motorna vozila, ki ne spadajo v kategoriji D1 ali D in katerih največja dovoljena masa presega 3 500 kg ter ki so

zasnovana in izdelana za prevoz največ osem potnikov poleg voznika; motorna vozila v tej kategoriji se lahko kombinirajo s priklopnikom z največjo dovoljeno maso, ki ne presega 750 kg.

(g) Kategorija CE:

- brez poseganja v pravila o homologaciji zadevnih vozil kombinacije vozil, sestavljene iz vlečnega vozila kategorije C in priklopnika ali polpriklopnika, pri čemer največja dovoljena masa priklopnika ali polpriklopnika presega 750 kg;
- najnižja starost za kategoriji C1 in CE je 21 let, brez poseganja v določbe o vožnji takšnih vozil iz Direktive 2003/59/ES.

(h) Kategorija D1:

motorna vozila, ki so zasnovana in izdelana za prevoz največ 16 potnikov poleg voznika ter katerih največja dolžina ne presega 8 m; motorna vozila v tej kategoriji se lahko kombinirajo s priklopnikom z največjo dovoljeno maso, ki ne presega 750 kg.

(i) Kategorija D1E:

- brez poseganja v pravila o homologaciji zadevnih vozil kombinacije vozil, sestavljene iz vlečnega vozila kategorije D1 in priklopnika ali polpriklopnika, pri čemer največja dovoljena masa priklopnika ali polpriklopnika presega 750 kg;
- najnižja starost za kategoriji D1 in D1E je 21 let, brez poseganja v določbe o vožnji takšnih vozil iz Direktive 2003/59/ES.

(j) Kategorija D:

motorna vozila, ki so zasnovana in izdelana za prevoz več kot osem potnikov poleg voznika, in motorna vozila, za katere velja vozniško dovoljenje za kategorijo D, se lahko kombinirajo s priklopnikom z največjo dovoljeno maso, ki ne presega 750 kg.

(k) Kategorija DE:

- brez poseganja v pravila o homologaciji zadevnih vozil kombinacije vozil, sestavljene iz vlečnega vozila kategorije D in priklopnika, katerega največja dovoljena masa presega 750 kg;

⁽¹⁾ UL L 226, 10.9.2003, str. 4. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2004/66/ES (UL L 168, 1.5.2004, str. 35).

- najnižja starost za kategoriji D in DE je 24 let, brez poseganja v določbe o vožnji takšnih vozil iz Direktive 2003/59/ES.

Člen 5

Pogoji in omejitve

5. S soglasjem Komisije lahko države članice iz uporabe tega člena izključijo nekatere posebne vrste vozil na motorni pogon, kot so posebna vozila za invalide.

Države članice lahko iz uporabe te direktive izključijo vozila, ki jih uporabljajo oborožene sile in civilna zaščita oz. vozila pod njihovim nadzorom.

6. Države članice lahko zvišajo ali znižajo najnižjo starost za izdajo vozniskega dovoljenja:

(a) za kategorijo AM navzdol do 14 let ali navzgor do 18 let;

(b) za kategorijo B1 navzgor do 18 let;

(c) za kategorijo A1 navzgor do 17 ali 18 let,

- če je med najnižjo starostjo za kategorijo A1 in najnižjo starostjo za kategorijo A2 dve leti razlike in

- se zahteva najmanj dve leti izkušenj za motorna kolesa kategorije A2, preden se lahko dovoli vožnja motornih koles za kategorijo A, kot je navedeno v točki 3(c)(i);

(d) za kategoriji B in BE navzdol do 17 let.

Države članice lahko znižajo najnižjo starost za kategorijo C do 18 let in za kategorijo D do 21 let v zvezi z:

- (a) vozili, ki jih uporabljajo gasilske službe, in vozili, ki se uporabljajo za vzdrževanje javnega reda in miru;
- (b) vozili, ki se uporabljajo za preskuse na cesti za namen popravil ali vzdrževanja.

Vozniška dovoljenja, ki se v skladu s tem odstavkom izdajo osebam, stari manj kot določajo odstavki 2 do 4, so veljavna le na ozemlju države članice, ki izda takšna dovoljenja, dokler imetnik dovoljenja ne doseže najnižje starostne meje iz odstavkov 2 do 4.

Države članice lahko na svojem ozemlju priznajo veljavnost vozniskih dovoljenj, izdanih voznikom, stari manj kakor določeno z najnižjimi starostnimi mejami iz odstavkov 2 do 4.

1. V vozniskih dovoljenjih se navedejo pogoji, pod katerimi voznik sme voziti.

2. Če je vozniku zaradi telesne prizadetosti dovoljena samo vožnja nekaterih vrst vozil ali prilagojenih vozil, se preizkus spretnosti in ravnanja iz člena 7 opravi v takem vozilu.

Člen 6

Stopnjevitost in ekvivalenca kategorij

1. Za izdajo vozniskih dovoljenj veljajo naslednji pogoji:

- (a) dovoljenja za kategorije C1, C, D1 in D se izdajo samo voznikom, ki so že upravičeni do vožnje vozil kategorije B;
- (b) dovoljenja za kategorije BE, C1E, CE, D1E in DE se izdajo samo voznikom, ki so že upravičeni do vožnje vozil kategorije B, C1, C, D1 in D.

2. Veljavnost vozniskih dovoljenj se določi na naslednji način:

- (a) dovoljenja, izdana za kategorije C1E, CE, D1E ali DE, so veljavna za skupino vozil v kategoriji BE;
- (b) dovoljenja, izdana za kategorijo CE, so veljavna za kategorijo DE, v kolikor so njihovi imetniki upravičeni do vožnje vozil v kategoriji D;
- (c) dovoljenja, izdana za kategorijo CE in DE, so veljavna za skupino vozil v kategorijah C1E in D1E;
- (d) dovoljenja, izdana za katero koli kategorijo, so veljavna za vozila v kategoriji AM, vendar pa lahko država članica za vozniška dovoljenja, izdana na njenem ozemlju, omeji ekvivalentnost za kategorijo AM na kategorije A1, A2 in A, če država članica uvede praktični preizkus kot pogoj za pridobitev kategorije AM;
- (e) dovoljenja, izdana za kategorijo A2, so veljavna tudi za kategorijo A1;
- (f) dovoljenja, izdana za kategorijo A, B, C ali D, so veljavna za kategorijo A1, A2, B1, C1 oziroma D1.

3. Države članice lahko za vožnjo na svojem ozemlju odobrijo naslednje ekvivalence:

- (a) motorna trikolesa z dovoljenjem za kategorijo B, za motorna trikolesa z močjo, ki presega 15 kW, pod pogojem, da je imetnik dovoljenja za kategorijo B star najmanj 21 let;
- (b) motorna kolesa kategorije A1 z dovoljenjem za kategorijo B.

Glede na to, da ta odstavek velja le na njihovih ozemljih, države članice v vozniskem dovoljenju ne navedejo, da je imetnik upravičen do vožnje teh vozil.

4. Države članice lahko po posvetovanju s Komisijo dovolijo na svojem ozemlju vožnjo:

- (a) vozil kategorije D1 (z največjo dovoljeno maso 3500 kg, ki ne vključuje nobene posebne opreme, namenjene za prevoz invalidnih potnikov), ki jih vozijo imetniki dovoljenja za kategorijo B, starejši od 21 let, če so dovoljenje pridobili najmanj dve leti pred tem, pod pogojem, da vozila uporabljajo neprofitni organi za socialne namene in če voznik svoje storitve opravlja prostovoljno;
- (b) vozil z največjo dovoljeno maso, ki presega 3500 kg, ki jih vozijo imetniki vozniskega dovoljenja za kategorijo B, starejši od 21 let, če so dovoljenje pridobili najmanj dve leti pred tem, pod pogojem, da je glavni namen vozil, da se uporabljajo kot prostor za izobraževanje in rekreacijo samo, ko so v mirujočem stanju, in da jih uporabljajo neprofitni organi za socialne namene in so spremenjena tako, da se ne morejo uporabljati niti za prevoz več kot devetih oseb niti za prevoz katerega koli blaga, razen tistega, ki je nujno potrebno za njihove namene.

Člen 7

Izdaja, veljavnost in podaljšanje

1. Vozniška dovoljenja se izdajo samo tistim kandidatom:

- (a) ki so opravili preizkus spretnosti in ravnanja ter teoretični preizkus in ki izpolnjujejo zdravniške standarde v skladu z določbami prilog II in III;
- (b) ki so opravili teoretični preizkus samo za kategorijo AM; države članice lahko od kandidatov zahtevajo, da opravijo preizkus spretnosti in ravnanja ter zdravniški pregled za to kategorijo;

Za trikolesa in štirikolesa v tej kategoriji lahko države članice uvedejo poseben preizkus spretnosti in ravnanja. Za razlikovanje vozil znotraj kategorije AM se lahko v voznisko dovoljenje vpiše nacionalna koda.

(c) ki so, kar zadeva kategorijo A2 ali kategorijo A, pod pogojem, da so pridobili najmanj dve leti izkušenj na motornem kolesu iz kategorije A1 ali iz kategorije A2, opravili le preizkus spretnosti in ravnanja ali zaključili usposabljanje v skladu s Prilogo VI.

(d) ki so, kar zadeva kategorijo B, zaključili usposabljanje ali opravili preizkus spretnosti in ravnanja ali so zaključili usposabljanje in opravili preizkus spretnosti in ravnanja v skladu s Prilogo V za vožnjo kombinacije vozil, kakor je opredeljena v drugem pododstavku člena 4(4)(b).

(e) ki imajo svoje običajno prebivališče na ozemlju države članice, ki je izdala dovoljenje, ali lahko predložijo dokaze, da tam študirajo že vsaj šest mesecev.

2. (a) Od 19. januarja 2013 so dovoljenja, ki jih izdajajo države članice za kategorije AM, A1, A2, A, B, B1 in BE, veljavna 10 let.

Posamezna država članica lahko odloči, da taka dovoljenja izdaja z veljavnostjo do 15 let.

(b) Od 19. januarja 2013 so dovoljenja, ki jih izdajajo države članice za kategorije C, CE, C1, C1E, D, DE, D1, D1E, veljavna 5 let.

(c) Podaljšanje vozniskega dovoljenja ima lahko za posledico novo obdobje veljavnosti za drugo kategorijo ali kategorije, za katere je imetnik dovoljenja upravičen do vožnje, v kolikor je to v skladu s pogoji, določenimi v tej direktivi.

(d) Prisotnost mikročipa v skladu s členom 1 ni predpogoj za veljavnost vozniskega dovoljenja. Izguba, nečitljivost ali kakšna druga poškodba mikročipa ne učinkuje na veljavnost dovoljenja.

3. Pogoji za podaljšanje vozniskih dovoljenj po izteku njihove veljavnosti so:

- (a) nadaljnje izpolnjevanje minimalnih standardov fizične in duševne sposobnosti za vožnjo, kakor so določeni v Prilogi III, za vozniska dovoljenja v kategorijah C, CE, C1, C1E, D, DE, D1, D1E; in
- (b) običajno prebivališče na ozemlju države članice, ki je izdala dovoljenje, ali dokazilo, da prosilec tam študira že vsaj šest mesecev.

Države članice lahko pri podaljšanju vozniskih dovoljenj za kategorije AM, A, A1, A2, B, B1 in BE zahtevajo pregled, pri katerem se uporabljajo minimalni standardi fizične in duševne sposobnosti za vožnjo, kakor so določeni v Prilogi III.

Države članice lahko omejijo obdobje veljavnosti vozniških dovoljenj, kakor je določeno v odstavku 2, izdanih novim voznikom za katero koli kategorijo, z namenom, da se za te voznike uporabljajo posebni ukrepi, katerih cilj je izboljšanje prometne varnosti.

Države članice lahko omejijo obdobje veljavnosti prvega dovoljenja, ki se izda novim voznikom za kategoriji C in D, na tri leta, z namenom, da bi lahko za te voznike uporabljale posebne ukrepe za izboljšanje prometne varnosti teh voznikov.

Države članice lahko omejijo obdobje veljavnosti posameznih vozniških dovoljenj, določeno v odstavku 2, za katero koli kategorijo, v primeru, da se zdi nujno pogosteje izvajati zdravniške preglede ali druge posebne ukrepe, kot so omejitve za storilce prometnih prekrškov.

Države članice lahko skrajšajo obdobje veljavnosti vozniških dovoljenj, določeno v odstavku 2, za imetnike, ki prebivajo na njihovem ozemlju, ki so dopolnili 50 let, z namenom, da se pogosteje izvajajo zdravniški pregledi ali drugi posebni ukrepi, kot so osvežitveni tečaji. To skrajšano obdobje veljavnosti se lahko uporabi le pri podaljšanju vozniškega dovoljenja.

4. Brez poseganja v nacionalno kazensko in policijsko zakonodajo lahko države članice po posvetovanju s Komisijo za izdajo vozniških dovoljenj uporabijo določbe svojih nacionalnih predpisov, ki se nanašajo na druge pogoje, kakor so tisti, navedeni v tej direktivi.

5. (a) Nihče ne more imeti več kot eno vozniško dovoljenje.

(b) Država članica zavrne izdajo dovoljenja, če ugotovi, da prosilec že ima vozniško dovoljenje.

(c) Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe po točki (b). Potrebni ukrepi glede izdaje, nadomestitve, podaljšanja ali zamenjave vozniškega dovoljenja vključujejo preverjanje pri drugih državah članicah, kadar obstaja utemeljen sum, da prosilec že ima drugo vozniško dovoljenje.

(d) Da se pospeši preverjanje po točki (b), države članice od njegove vzpostavitve dalje uporabljajo omrežje EU za vozniška dovoljenja.

Brez poseganja v člen 2 država članica pri izdajanju dovoljenja ravna z vso potrebno skrbnostjo za zagotovitev, da oseba izpolnjuje zahteve, določene v odstavku 1, in uporablja nacionalne predpise o razveljavitvi ali odvzemu pravice do

vožnje, če se ugotovi, da je bilo dovoljenje izdano, ne da bi bile izpolnjene zahteve.

Člen 8

Prilaganje znanstvenemu in tehničnemu napredku

Spremembe, potrebne za prilagoditev prilog I do VI znanstvenemu in tehničnemu napredku, se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 9(2).

Člen 9

Odbor

1. Komisiji pomaga Odbor za vozniška dovoljenja.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1) do (4) in člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb iz člena 8 Sklepa.

Člen 10

Člani izpitne komisije

Od začetka veljavnosti te direktive člani izpitne komisije izpolnjujejo minimalne standarde, določene v Prilogi IV.

Za člane izpitne komisije, ki so bili pred 19. januarjem 2013 že v tej funkciji, veljajo le zahteve o zagotavljanju kakovosti in o ukrepih rednega periodičnega usposabljanja.

Člen 11

Različne določbe glede zamenjave, odvzema, nadomestitve in priznavanja vozniških dovoljenj

1. Če imetnik veljavnega nacionalnega vozniškega dovoljenja, ki ga je izdala država članica, pridobi običajno prebivališče v drugi državi članici, lahko zahteva, da se njegovo vozniško dovoljenje zamenja za enakovredno dovoljenje. Država članica, ki izvede zamenjavo, preveri, za katero kategorijo je predloženo dovoljenje dejansko še veljavno.

2. Ob upoštevanju načela teritorialnosti kazenske in policijske zakonodaje lahko država članica, v kateri ima imetnik vozniškega dovoljenja, izdanega v drugi državi članici, običajno prebivališče, uporabi svoje nacionalne predpise o omejitvi, začasnem odvzemu, odvzemu ali razveljavitvi pravice do vožnje in, če je potrebno, v ta namen zamenja dovoljenje.

3. Država članica, ki izvede zamenjavo, vrne staro dovoljenje organom države članice, ki ga je izdala, in navede razloge za to dejanje.

4. Država članica zavrne izdajo vozniškega dovoljenja prosilcu, čigar vozniško dovoljenje je omejeno, začasno odvzeto ali odvzeto v drugi državi članici.

Država članica zavrne priznanje veljavnosti vsakega vozniškega dovoljenja, ki ga je izdala druga država članica osebi, čigar vozniško dovoljenje je na ozemlju prve države članice omejeno, začasno odvzeto ali odvzeto.

Država članica lahko zavrne tudi izdajo vozniškega dovoljenja prosilcu, čigar dovoljenje je bilo v drugi državi članici razveljavljeno.

5. Nadomestno vozniško dovoljenje za vozniško dovoljenje, ki je bilo na primer izgubljeno ali ukradeno, lahko izdajo samo pristojni organi države članice, v kateri ima imetnik običajno prebivališče; ti organi izdajo nadomestno dovoljenje na podlagi informacij, s katerimi razpolagajo, ali po potrebi na podlagi dokazila pristojnih organov države članice, ki je izdala originalno dovoljenje.

6. Kadar država članica zamenja vozniško dovoljenje, ki ga je izdala tretja država, za vozniško dovoljenje, ki ustreza vzorcu Skupnosti, se taka zamenjava označi na vozniškem dovoljenju, ki ustreza vzorcu Skupnosti, prav tako pa se na njem označi vsako podaljšanje ali nadomestitev.

Taka zamenjava se lahko opravi samo, če je bilo dovoljenje, ki ga je izdala tretja država, izročeno pristojnim organom države članice, ki izvede zamenjavo. Če imetnik tega dovoljenja prenese svoje običajno prebivališče v drugo državo članico, tej državi ni treba uporabiti načela medsebojnega priznavanja, določenega v členu 2.

Člen 12

Običajno prebivališče

V tej direktivi „običajno prebivališče“ pomeni kraj, v katerem oseba navadno stanuje, to pomeni vsaj 185 dni v vsakem kalendarjem letu zaradi osebnih in poklicnih vezi ali v primeru osebe brez poklicnih vezi zaradi osebnih vezi, ki kažejo tesno povezavo med to osebo in krajem, v katerem živi.

Vendar se za običajno prebivališče osebe, katere poklicne vezi so v drugem kraju kakor njene osebne vezi in ki zaradi tega živi v različnih krajih v dveh ali več državah članicah, šteje kraj njenih

osebnih vezi, če se ta oseba redno vrača v ta kraj. Kadar oseba živi v državi članici, da bi izpolnila nalogo z določenim trajanjem, ni treba, da je ta zadnji pogoj izpolnjen. Obiskovanje univerze ali šole ne pomeni prenosa običajnega prebivališča.

Člen 13

Ekvivalence neskupnostnih vzorcev dovoljenj

1. S soglasjem Komisije države članice vzpostavijo ekvivalence med pravicami, pridobljenimi pred začetkom izvajanja te direktive, in kategorijami, opredeljenimi v členu 4.

Po posvetovanju s Komisijo lahko države članice svojo nacionalno zakonodajo prilagodijo tako, kot je potrebno za izvajanje določb člena 11(4), (5) in (6).

2. Z določbami te direktive se ne odvzema ali kakor koli omejuje nobene pravice do vožnje, podeljene pred 19. januarjem 2013.

Člen 14

Ponovni pregled

Komisija po 19. januarju 2018 poroča o uporabi te direktive, vključno o njenem vplivu na prometno varnost.

Člen 15

Medsebojna pomoč

Države članice si med seboj pomagajo pri izvajanju te direktive ter si izmenjujejo informacije o dovoljenjih, ki so jih izdale, zamenjale, nadomestile, podaljšale ali razveljavile. Države članice od njegove vzpostavitve dalje uporabljajo omrežje EU za vozniška dovoljenja.

Člen 16

Prenos

1. Države članice sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s členom 1(1), členom 3, členom 4 (1), (2), (3) in (4)(b) do (k), členom 6(1), (2)(a), (c), (d) in (e), členom 7(1)(b), (c) in (d), (2), (3) in (5), členom 8, členom 10, členom 13, členom 14, členom 15 ter s točko 2 Priloge I, točko 5.2 Priloge II glede kategorij A1, A2 in A ter prilog IV, V in VI, najpozneje do 19. januarja 2011. Komisiji nemudoma sporočijo besedila teh predpisov.

2. Države članice te predpise uporabljajo od 19. januarja 2013.

3. Države članice v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Sprejeti predpisi vsebujejo tudi navedbo, da se sklicevanje na direktivo, razveljavljeno s to direktivo, v veljavnih zakonih ali drugih predpisih razume kot sklicevanje na to direktivo. Način sklicevanja in njegovo besedilo določijo države članice.

4. Države članice predložijo Komisiji besedila temeljnih nacionalnih predpisov, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 17

Razveljavitev

Direktiva 91/439/EGS se razveljavi z učinkom od 19. januarja 2013, ne da bi to posegalo v obveznosti držav članic v zvezi z roki iz dela B Priloge V za prenos omenjene direktive v nacionalno pravo.

Člen 2(4) Direktive 91/439/EGS se razveljavi z učinkom od 19. januarja 2007.

Sklicevanja na razveljavljeno direktivo se razumejo kot sklicevanja na to direktivo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge VIII.

Člen 18

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 2(1), člen 5, člen 6(2)(b), člen 7(1)(a), člen 9, člen 11(1), (3), (4), (5) in (6), člen 12 in priloge I, II in III se uporabljajo od 19. januarja 2009.

Člen 19

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 20. decembra 2006

Za Evropski parlament

Predsednik

J. BORRELL FONTELLES

Za Svet

Predsednik

J. KORKEAOJA

PRILOGA I

DOLOČBE V ZVEZI Z VZORCEM VOZNIŠKEGA DOVOLJENJA SKUPNOSTI

1. Fizične lastnosti kartice vzorca voznškega dovoljenja Skupnosti so v skladu s standardoma ISO 7810 in ISO 7816-1.

Kartica je izdelana iz polikarbonata.

Metode za preizkušanje lastnosti voznških dovoljenj zaradi potrjevanja njihove skladnosti z mednarodnimi standardi so v skladu z ISO 10373.

2. Fizična varnost voznških dovoljenj

Fizično varnost voznških dovoljenj ogrožajo:

- izdelovanje lažnih kartic: oblikovanje novega predmeta, ki je zelo podoben dokumentu, in sicer bodisi tako, da se ga izdela na novo, bodisi tako, da se prekopira izvorni dokument;
- sprememba vsebine: sprememba lastništva izvirnega dokumenta, na primer sprememba nekaterih podatkov, natisnjenih na dokumentu.

Splošna varnost je zajeta v sistemu kot celoti, kar vključuje postopek oddaje prošenj, prenos podatkov, snov, iz katere je izdelana podloga kartice, tehniko tiskanja, minimalen sklop različnih varnostnih elementov in personalizacijo.

- (a) Material, ki se uporablja za izdelavo voznških dovoljenj, se zavaruje pred ponarejanjem z uporabo naslednjih tehnik (obvezni varnostni elementi):

- podloge kartic ne reagirajo na UV svetlobo;
- varnostni vzorec na ozadju, izdelan tako, da ga ni mogoče ponarediti s skeniranjem, tiskanjem ali kopiranjem; uporabljen je mavrični tisk z večbarvnimi zaščitnimi barvami ter pozitiven in negativen varnostni tisk „Guilloche“. Vzorec ni sestavljen iz osnovnih barv (CMYK), vsebuje kompleksne vzorce v najmanj dveh posebnih barvah in vključuje mikrotekst;
- optično variabilni elementi, ki nudijo ustrezno zaščito pred kopiranjem in spreminjanjem fotografije;
- laserska gravura;
- kjer je prostor za fotografijo, se morata varnostni vzorec ozadja in fotografija prekrivati vsaj na njenem robu (pojemajoč vzorec).

- (b) Poleg tega se material, ki se uporablja za izdelavo voznških dovoljenj, zavaruje pred ponarejanjem z uporabo najmanj treh izmed naslednjih tehnik (dodatni varnostni elementi):

- barve, ki se spreminjajo glede na zorni kot*,
- termokromatske barve*,
- posebni hologrami*,
- spremenljive laserske podobe*,
- ultravijolične fluorescentne barve, vidne in prozorne,
- iridescentni tisk,
- digitalni vodni znaki v ozadju,
- infrardeči ali fosforescentni pigmenti,
- otipljivi motivi, simboli ali vzorci*.

- (c) Države članice lahko uvedejo dodatne varnostne elemente. Načeloma imajo prednost tehnike, označene z zvezdico, saj te uslužbencem organov pregona omogočajo preverjanje veljavnosti kartice brez posebnih pripomočkov.

3. Dovoljenje ima dve strani.

Stran 1 vsebuje:

- (a) besedilo „voznško dovoljenje“, natisnjeno z velikimi črkami v jeziku ali jezikih države članice, ki je izdala dovoljenje;
- (b) ime države članice, ki je izdala dovoljenje (neobvezno);

(c) oznako države članice, ki je izdala dovoljenje, natisnjeno v negativu v modrem pravokotniku in obkroženo z dvanajstimi rumenimi zvezdami; oznake so naslednje:

- B: Belgija
- CZ: Češka
- DK: Danska
- D: Nemčija
- EST: Estonija
- GR: Grčija
- E: Španija
- F: Francija
- IRL: Irska
- I: Italija
- CY: Ciper
- LV: Latvija
- LT: Litva
- L: Luksemburg
- H: Madžarska
- M: Malta
- NL: Nizozemska
- A: Avstrija
- PL: Poljska
- P: Portugalska
- SLO: Slovenija
- SK: Slovaška
- FIN: Finska
- S: Švedska
- UK: Združeno kraljestvo;

(d) podatke, ki so specifični za izdano dovoljenje, oštevilčene na naslednji način:

1. priimek imetnika;
2. ime(-na) imetnika;
3. datum in kraj rojstva;
4. (a) datum izdaje dovoljenja;
(b) datum izteka veljavnosti dovoljenja ali pomišljaj, če je dovoljenje veljavno za nedoločen čas skladno z določbami člena 7(2)(c);
(c) ime organa, ki je dovoljenje izdal (lahko je natisnjeno na strani 2);
(d) drugačna številka od tiste pod številko 5 za administrativne namene (neobvezno);
5. številka dovoljenja;
6. fotografija imetnika;
7. podpis imetnika;
8. naslov stalnega prebivališča ali poštni naslov (neobvezno);
9. kategorija vozila oz. vozil, ki jih imetnik lahko vozi (nacionalne kategorije so natisnjene z drugačnimi črkami kakor usklajene kategorije);

- (e) besedilo „Vzorec Evropskih skupnosti“ v jeziku(-ih) države članice, ki je izdala dovoljenje, in besedilo „Vozniško dovoljenje“ v ostalih jezikih Skupnosti, natisnjeno v rožnati barvi tako, da tvori ozadje dovoljenja:

Permiso de Conducción

Řidičský průkaz

Kørekort

Führerschein

Juhiluba

Άδεια Οδήγησης

Driving Licence

Permis de conduire

Ceadúas Tiomána

Patente di guida

Vadītāja apliecība

Vairuotojo pažymėjimas

Vezetői engedély

Ličenzja tas-Sewqan

Rijbewijs

Prawo Jazdy

Carta de Condução

Vodičský preukaz

Vozniško dovoljenje

Ajokortti

Körkort;

- (f) referenčne barve:

— modra: Pantone Reflex Blue,

— rumena: Pantone Yellow.

Stran 2 vsebuje:

- (a) 9. kategorijo vozila oz. vozil, ki jih imetnik lahko vozi (nacionalne kategorije so natisnjene z drugačnimi črkami kakor usklajene kategorije);
10. datum prve izdaje za vsako kategorijo (ta datum se mora ponoviti na novem dovoljenju pri kasnejši nadomestitvi ali zamenjavi);
11. datum izteka veljavnosti za vsako kategorijo;
12. dodatne informacije/omejitev(-ve) v obliki kode ob zadevni (pod)kategoriji.

Kode so naslednje:

— kode od 01 do 99: usklajene kode Skupnosti

VOZNIK (zdravstveni razlogi)

01. Korekcija in/ali zaščita vida

01.01 Očala

01.02 Kontaktna leča/leče

01.03 Zaščitno steklo

01.04 Mlečne leče

01.05 Pokrivalo za oko

01.06 Očala ali kontaktne leče

- 02. Slušni aparat oziroma aparat za sporazumevanje
 - 02.01 Slušni aparat za eno uho
 - 02.02 Slušni aparat za obe ušesi
- 03. Proteza oziroma ortoza za ude
 - 03.01 Proteza oziroma ortoza za zgornji ud
 - 03.01 Proteza oziroma ortoza za spodnji ud
- 05. Omejena raba (obvezna raba podkode, vožnja ob upoštevanju omejitev zaradi zdravstvenih razlogov)
 - 05.01 Omejen za dnevne vožnje (na primer: eno uro po sončnem vzhodu in eno uro pred sončnim zahodom)
 - 05.02 Omejen na vožnje znotraj premera ... km od kraja imetnikovega bivanja ali samo znotraj mesta/regije
 - 05.03 Vožnja brez potnikov
 - 05.04 Omejen za vožnje s hitrostjo, ki ne presega ... km/h
 - 05.05 Vožnja dovoljena samo, kadar voznika spremlja imetnik voziškega dovoljenja
 - 05.06 Brez lahkega priklopnika
 - 05.07 Prepovedana vožnja po avtocestah
 - 05.08 Brez alkohola

PRILAGODITVE NA VOZILU

- 10. Prilagojen prenos (menjalnik)
 - 10.01 Ročni prenos
 - 10.02 Avtomatski prenos
 - 10.03 Elektronsko voden prenos
 - 10.04 Prilagojena prestavna ročica
 - 10.05 Brez pomožnega menjalnika
- 15. Prilagojena sklopka
 - 15.01 Prilagojena stopalka sklopke
 - 15.02 Ročna sklopka
 - 15.03 Avtomatska sklopka
 - 15.04 Pregrada pred/zložljivo/ločeno stopalko sklopke
- 20. Prilagojen sistem zaviranja
 - 20.01 Prilagojen zavorna stopalka
 - 20.02 Povečana zavorna stopalka
 - 20.03 Zavorna stopalka, primerna za uporabo z levo nogo
 - 20.04 Zavorna stopalka za zaviranje s podplatom
 - 20.05 Nagnjena zavorna stopalka
 - 20.06 Ročna (prilagojena) delovna zavora
 - 20.07 Maksimalna raba ojačane delovne zavore
 - 20.08 Maksimalna raba zavore v sili, integrirane v delovni zavori
 - 20.09 Prilagojena ročna zavora
 - 20.10 Električno vodena ročna zavora
 - 20.11 (Prilagojena) nožno vodena ročna zavora
 - 20.12 Pregrada pred/zložljivo/ločeno zavorno stopalko
 - 20.13 Zavora, prilagojena za uporabo s kolenom
 - 20.14 Električno vodena delovna zavora

25. Prilagojen sistem pospeševanja
 - 25.01 Prilagojena stopalka za plin
 - 25.02 Stopalka za plin, prilagojena za uporabo s podplatom
 - 25.03 Nagnjena stopalka za plin
 - 25.04 Ročna stopalka za plin
 - 25.05 Stopalka za plin pri kolenu
 - 25.06 Servo stopalka za plin (elektronska, pnevmatska itd.)
 - 25.07 Stopalka za plin na levi od zavorne stopalke
 - 25.08 Stopalka za plin na levi
 - 25.09 Pregrada pred/zložljivo/ločeno stopalko za plin
30. Prilagojena kombinirana sistema zaviranja in pospeševanja
 - 30.01 Vzoredne stopalke
 - 30.02 Stopalke na (ali skoraj na) isti ravni
 - 30.03 Stopalka za plin in drsna zavora
 - 30.04 Stopalka za plin in drsna zavora ter ortoza
 - 30.05 Zložljiva/ločena stopalka za plin in zavorna stopalka
 - 30.06 Dvignjen pod
 - 30.07 Pregrada na strani zavorne stopalke
 - 30.08 Pregrada za protezo na strani zavorne stopalke
 - 30.09 Pregrada pred stopalkama za plin in zaviranje
 - 30.10 Podpora za peto/nogo
 - 30.11 Električno vodeni stopalki za plin in zaviranje
35. Prilagojena upravljalna garnitura

(stikala za luči, brisalci/posoda s tekočino za pranje stekel, hupa, smerni kazalci itd.)

 - 35.01 Upravljalne naprave, ki delujejo brez negativnega vpliva na krmiljenje in ravnanje
 - 35.02 Upravljalne naprave, ki delujejo tako, da voznik ne spusti volana in pripomočkov (bunka, vilice itd.)
 - 35.03 Upravljalne naprave, ki delujejo tako, da voznik ne spusti volana in pripomočkov (bunka, vilice itd.) z levo roko
 - 35.04 Upravljalne naprave, ki delujejo tako, da voznik ne spusti volana in pripomočkov (bunka, vilice itd.) z desno roko
 - 35.05 Upravljalne naprave, ki delujejo tako, da voznik ne spusti volana in pripomočkov (bunka, vilice itd.) in kombiniranih mehanizmov pospeševanja in zaviranja
40. Prilagojeno krmiljenje
 - 40.01 Standardno podprto krmiljenje
 - 40.02 Ojačano podprto krmiljenje
 - 40.03 Krmiljenje s sistemom zaščite
 - 40.04 Podaljšan volanski drog
 - 40.05 Prilagojen volan (večji in/ali debelejši del volana, zmanjšan premer volana itd.)
 - 40.06 Nagnjen volan
 - 40.07 Navpičen volan
 - 40.08 Vodoraven volan
 - 40.09 Vožnja z nogo
 - 40.10 Alternativno prilagojeno krmiljenje (s krmilno ročico itd.)
 - 40.11 Bunka na volanu
 - 40.12 Ortoza za roko na volanu
 - 40.13 Z ortoza tenodezo

- 42. Prilagojeno(-a) vzvratno(-a) ogledalo(-a)
 - 42.01 Zunanje (levo ali) desno vzvratno ogledalo
 - 42.02 Zunanje vzvratno ogledalo, nastavljeno na krilu vrat
 - 42.03 Dodatno notranje vzvratno ogledalo, ki omogoča pregled nad prometom
 - 42.04 Panoramsko notranje vzvratno ogledalo
 - 42.05 Vzvratno ogledalo slepega kota
 - 42.06 Električno upravljano(-a) zunanje(-a) vzvratno(-a) ogledalo(-a)
- 43. Prilagojen voznikov sedež
 - 43.01 Voznikov sedež prilagojen na višini, ki omogoča dober pregled, in v normalni razdalji od volana in stopalk
 - 43.02 Voznikov sedež, ki je prilagojen obliki telesa
 - 43.03 Voznikov sedež s stransko podporo za dobro stabilnost pri sedenju
 - 43.04 Voznikov sedež z naslonjali za roke
 - 43.05 Podaljšanje drsnega voznikovega sedeža
 - 43.06 Prilagoditev varnostnega pasu
 - 43.07 Poseben varnostni pas
- 44. Prilagoditve za motorna kolesa (obvezna raba podkode)
 - 44.01 Enojno vodena zavora
 - 44.02 (Prilagojena) ročno vodena zavora (sprednje kolo)
 - 44.03 (Prilagojena) nožno vodena zavora (zadnje kolo)
 - 44.04 (Prilagojena) ročica stopalke za plin
 - 44.05 (Prilagojen) ročen prenos in ročna sklopka
 - 44.06 (Prilagojeno(-a)) vzvratno(-a) ogledalo(-a)
 - 44.07 (Prilagojeni) ukazi (smerni kazalci, zavorna luč, ...)
 - 44.08 Višina sedeža, ki omogoča vozniku, da ima med sedenjem sočasno obe nogi na cesti
- 45. Samo motorno kolo z bočno prikolico
- 50. Omejeno na posebno — določeno vozilo/številko šasije (identifikacijska številka vozila)
- 51. Omejeno na posebno vozilo/registrsko številko (tablico) vozila

UPRAVNE ZADEVE

- 70. Zamenjava vozniškega dovoljenja št. ..., ki ga je izdal ... (razlikovalna oznaka EU/ZN v primeru tretje države; npr.: 70.0123456789.NL)
- 71. Dvojniki vozniškega dovoljenja št. ... (razlikovalna oznaka EU/ZN v primeru tretje države; npr.: 71.987654321.HR)
- 72. Omejeno na vozila kategorije A, ki imajo največjo prostornino valja 125 cc in največjo moč motorja 11 kW (A1)
- 73. Omejeno na vozila kategorije B, tipa motornih tri- ali štirikoles (B1)
- 74. Omejeno na vozila kategorije C, katerih največja dovoljena masa ne presega 7 500 kg (C1)
- 75. Omejeno na vozila kategorije D z največ 16 sedeži, poleg sedeža za voznika (D1)

76. Omejeno na vozila kategorije C, katerih največja dovoljena masa ne presega 7 500 kg (C1), s priklopnikom, katerega največja dovoljena masa presega 750 kg, če največja dovoljena masa tako sestavljenega vozila ne presega 12 000 kg in največja dovoljena masa priklopnika ne presega mase praznega vlečnega vozila (C1E)
77. Omejeno na vozila kategorije D z največ 16 potniškimi sedeži, poleg sedeža za voznika (D1), s priklopnikom, katerega največja dovoljena masa presega 750 kg, (a) če največja dovoljena masa tako sestavljenega vozila ne presega 12 000 kg in največja dovoljena masa priklopnika ne presega praznega vlečnega vozila ter (b) če se priklopnik ne uporablja za prevoz potnikov (D1E)
78. Omejeno na vozila z avtomatskim prenosom (menjalnikom)
79. (...) Samo za vozila, ki so v skladu s specifikacijami, navedenimi v oklepajih, v okviru uporabe člena 10(1) Direktive 1991/439/EGS
- 90.01: v levo
- 90.02: v desno
- 90.03: levo
- 90.04: desno
- 90.05: roka
- 90.06: noga
- 90.07: uporaben
95. Voznik, ki je imetnik spričevala o strokovni usposobljenosti, izpolnjuje obveznost strokovne usposobljenosti, predvidene v Direktivi 2003/59/ES do ... [npr.: 95.01.01.2012]
96. Voznik, ki je zaključil usposabljanje ali opravil preizkus spretnosti in ravnanja v skladu z določbami Priloge V.
- kode 100 in večje: nacionalne kode so veljavne samo za vožnjo na ozemlju države članice, ki je izdala dovoljenje.
- Kadar se koda uporablja pri vseh kategorijah, za katere je izdano dovoljenje, je lahko natisnjena pod naslovi 9, 10 in 11;
13. za izvajanje oddelka 4(a) te priloge prostor, rezerviran za to, da lahko država članica gostiteljica vpiše morebitne podatke, pomembne za upravljanje z dovoljenjem;
14. prostor, rezerviran za to, da lahko država članica, ki izdaja dovoljenje, vpiše morebitne podatke, pomembne za upravljanje z dovoljenjem ali povezane s prometno varnostjo (po izbiri). Če so podatki povezani z enim od naslovov, opredeljenih v tej prilogi, mora biti pred njimi številka zadevnega naslova.
- Z izrecnim pisnim soglasjem imetnika se lahko ta prostor dopolni s podatki, ki niso povezani z upravljanjem z vozniškim dovoljenjem ali prometno varnostjo; takšna dopolnitev nikakor ne spremeni uporabe vzorca kot vozniškega dovoljenja;
- (b) pojasnilo oštevilčenih rubrik, ki so na straneh 1 in 2 dovoljenja (vsaj rubrike 1, 2, 3, 4(a), 4(b), 4(c), 5, 10, 11 in 12)
- Če država članica želi vnesti zapise v enem od uradnih jezikov, ki ni eden od naslednjih jezikov: angleški, češki, danski, estonski, finski, francoski, grški, italijanski, latvijski, litovski, madžarski, malteški, nemški, nizozemski, poljski, portugalski, slovaški, slovenski, španski, in švedski, brez poseganja v določbe te priloge izdela dvojezično različico dovoljenja, v kateri uporabi enega od zgoraj navedenih jezikov;
- (c) na vzorcu dovoljenja Skupnosti je rezerviran prostor, ki omogoča morebitno uvedbo mikročipa ali podobne računalniške naprave.

4. Posebne določbe

- (a) Če ima imetnik vozniškega dovoljenja, ki ga je izdala država članica v skladu s to prilogo, običajno prebivališče v drugi državi članici, lahko ta država članica v dovoljenje vpiše podatke, pomembne za upravljanje z njim, če takšno vrsto podatkov vpisuje tudi v dovoljenja, ki jih sama izdaja, in če za to ostane dovolj prostora.
- (b) Po posvetovanju s Komisijo lahko države članice brez poseganja v druge določbe te priloge dodajo barve ali oznake, kot so črtne kode in državni simboli.

V okviru medsebojnega priznavanja dovoljenj črna koda ne sme vsebovati drugih podatkov razen tistih, ki jih lahko sicer preberemo na vozniškem dovoljenju ali so pomembni za postopek izdaje dovoljenja.

VZOREC VOZNIŠKEGA DOVOLJENJA SKUPNOSTI

Stran 1 VOZNIŠKO DOVOLJENJE [DRŽAVA ČLANICA]

	PERMIS DE CONDUIRE		ÉTAT MEMBRE
	1.	2.	3.
6 PHOTO	4a.	4c.	
	4b.	(4d.)	
	5.		
	7.		
	(8.)		
9.			

Stran 2 1. Priimek 2. Ime 3. Datum in kraj rojstva 4a. Datum izdaje vozniškega dovoljenja 4b. Uradni datum izteka veljavnosti 4c. Izdajatelj 5. Serijska številka dovoljenja 8. Stalno prebivališče 9. Kategorija (*) 10. Datum izdaje, po kategorijah 11. Datum izteka veljavnosti, po kategorijah 12. Omejitve

13.	9.	10.	11.	12.
	A1 			
	A 			
(14)	B1 			
	B 			
	C1 			
	C 			
	D1 			
	D 			
	BE 			
	C1E 			
	CE 			
	D1F 			
	DE 			

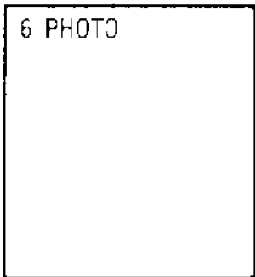
1. Nom 2. Prénom 3. Date et lieu de naissance 4a. Date de délivrance du permis de conduire
4b. Date d'expiration administrative 4c. Délivrateur 5. Numéro de permis
8. Domicile 9. Catégorie
10. Date de délivrance par catégorie
11. Date d'expiration par catégorie
12. Restrictions

(*) Opomba: dodan bo piktogram in vrstica za kategorijo AM.

Opomba: kategorija „A2“ se bo dodala v oddelku, ki navaja kategorije motornih koles.

VZORČNI PRIMER DOVOLJENJA
BELGIJSKO DOVOLJENJE (za informacijo)

	RIJBEWIJS	KONINKRIJK BELGIE
	1. Steven 2. Anne-Marie M.E. 3. 01.04.73 D-53170 Bonn 4a. 01.07.96 4c. B-9000 Gent 4b. 30.06.06 5. DA 003 360 7.	
6. FOTO 	9. A B	

	PERMIS DE CONDUIRE ROYAUME DE BELGIQUE
	1. Quentin 2. Maria N.E. 3. 01.04.73 B-7000 Mons 4a. 01.07.96 4c. B-1180 Uccle 4b. 30.06.06 5. DA 003 361 7.
6 PHOTO 	9. A B

PRILOGA II

I. MINIMALNE ZAHTEVE ZA VOZNIŠKI IZPIT

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da zagotovijo, da kandidati za voziška dovoljenja pokažejo ustrezno znanje, spretnosti in ravnanje, ki so potrebni za vožnjo motornega vozila. V ta namen mora biti preizkus sestavljen iz:

- teoretičnega preizkusa, in nato
- preizkusa spretnosti in ravnanja.

Pogoji, v katerih se opravlja preizkus, so navedeni spodaj.

A. TEORETIČNI TESTI

1. **Oblika**

Izbrana oblika mora pokazati, da ima kandidat potrebno poznavanje tem, naštetih v točkah 2, 3 in 4.

Vsak kandidat za dovoljenje za eno kategorijo, ki že ima opravljene teoretične teste za dovoljenje za drugo kategorijo, je lahko oproščen splošnih določb iz točk 2, 3 in 4.

2. **Vsebina teoretičnih testov za vse kategorije vozil**

2.1. O vsaki izmed točk, naštetih spodaj, je treba postaviti vprašanje, vsebina in oblika vprašanj pa je prepuščena izbiri vsake države članice.

2.1.1. Cestno prometni predpisi:

- predvsem v zvezi s prometnimi znaki, označbami in signali, pravili prednosti in omejitvami hitrosti;

2.1.2. Voznik:

- pomembnost pazljivosti in odnosa do drugih uporabnikov cest,
- zaznavanje, presoja in odločanje, še zlasti reakcijski čas, kot tudi spremembe v obnašanju pri vožnji zaradi vpliva alkohola, mamil in zdravil, duševnega stanja in utrujenosti;

2.1.3. Cesta:

- najpomembnejša načela glede spoštovanja varnostne razdalje med vozili, zavornih razdalj in oprijemanja cestišča v različnih vremenskih in cestnih pogojih,
- dejavniki tveganja pri vožnji v različnih pogojih na cesti, še zlasti, ker se spreminjajo z vremenom in so podnevi ali ponoči različni,
- lastnosti različnih vrst cest in s tem povezane zakonske zahteve;

2.1.4. Drugi uporabniki cest:

- specifični dejavniki tveganja, povezani s pomanjkanjem izkušenj drugih uporabnikov cest, in najbolj ranljive kategorije uporabnikov, kot so otroci, pešci, kolesarji in težje gibljivi ljudje,
- tveganja, povezana s premiki in vožnjo različnih vrst vozil in zaradi različnih vidnih polj njihovih voznikov;

2.1.5. Splošna pravila in predpisi ter druge zadeve:

- pravila o administrativnih dokumentih, potrebnih za rabo vozil,
- splošna pravila za ravnanje voznika v primeru nesreče (postavitev varnostnih naprav in sprožitev alarma) in ukrepi, ki jih lahko po potrebi izvede, da pomaga žrtvam prometne nesreče,
- varnostni dejavniki glede vozila, prevažanja tovora in oseb;

2.1.6. Potrebni varnostni ukrepi pri izstopanju iz vozila;

2.1.7. Mehanični vidiki v zvezi s prometno varnostjo; vozniki morajo biti sposobni prepoznati najpogostejše napake, še zlasti na krmilnem, vzmetnem in zavornem sistemu, pnevmatikah, lučeh in smernih kazalcih, odsevnikih, vzvratnih ogledalih, vetrobranskem steklu in brisalcih, izpušnem sistemu, varnostnih pasovih in zvočnih opozorilnih napravah;

- 2.1.8. Varnostna oprema vozila in zlasti raba varnostnih pasov, naslonjal za glavo in varnostna oprema za otroka;
- 2.1.9. Pravila za rabo vozila v odnosu do okolja (ustrezna raba zvočnih opozorilnih naprav, zmerna poraba goriva, omejitve emisij onesnaževalcev okolja itd.).

3. Posebne določbe za kategoriji A1, A2 in A

- 3.1. Obvezno preverjanje splošnega znanja o:
 - 3.1.1. uporabi zaščitnih potrebščin, kot so rokavice, škornji, oblačila in zaščitna čelada;
 - 3.1.2. vidnosti voznikov motornih koles za druge uporabnike cest;
 - 3.1.3. dejavnih tveganj, povezanih z različnimi pogoji na cesti, kakor so določeni zgoraj, z dodatno pozornostjo spolzkim delom, kot so pokrovi odtočnih kanalov, označbe na cesti, kot so črte in puščice, tramvajski tiri;
 - 3.1.4. mehaničnih vidikih v zvezi s prometno varnostjo, kakor je določena zgoraj, z dodatno pozornostjo stikalom za ustavitve v sili, nivoju olja in verigi.

4. Posebne določbe za kategorije C, CE, C1, C1E, D, DE, D1 in D1E.

- 4.1. Obvezno preverjanje splošnega znanja o:
 - 4.1.1. pravilih o urah vožnje in počitkih, kakor so opredeljeni v Uredbi Sveta (EGS) št. 3820/85 z dne 20. decembra 1985 o usklajevanju določene socialne zakonodaje v zvezi s cestnim prometom⁽¹⁾; o uporabi tahografa (nadzorne naprave), kakor je opredeljena z Uredbo Sveta (EGS) št. 3821/85 z dne 20. decembra 1985 o tahografu (nadzorni napravi) v cestnem prometu⁽²⁾,
 - 4.1.2. pravilih glede vrste zadevnega prevoza: blaga ali potnikov;
 - 4.1.3. dokumentih o vozilu in transportnih dokumentih, potrebnih za domači in mednarodni prevoz blaga in potnikov;
 - 4.1.4. ravnanju ob nesreči; znanju o ukrepih, ki jih je treba izvesti po nesreči ali podobnem dogodku, vključno z ukrepanjem v sili, kot sta evakuacija potnikov in osnovno znanje prve pomoči;
 - 4.1.5. varnostnih ukrepov pri odstranjevanju in zamenjavi koles;
 - 4.1.6. pravilih o teži in dimenzijah vozil; pravilih o napravah za omejevanje hitrosti;
 - 4.1.7. oviranju vidnega polja zaradi lastnosti vozil;
 - 4.1.8. branju cestne karte, načrtovanju poti, vključno z uporabo elektronskih navigacijskih sistemov (neobvezno);
 - 4.1.9. varnostnih dejavnikov, povezanih z natovarjanjem vozil: nadzor tovora (nalaganje in pričvrstitev), težave z različnimi vrstami tovora (npr. tekočine, viseči tovari, ...), natovarjanje in raztovarjanje blaga ter uporaba opreme za natovarjanje (samo kategorije C, CE, C1, C1E);
 - 4.1.10. voznikovi odgovornosti pri prevozu potnikov; udobju in varnosti potnikov; prevozu otrok; potrebnem pregledu pred začetkom vožnje; vse vrste avtobusov morajo biti del teoretičnih testov (avtobusi javnih služb in potovalni avtobusi, avtobusi s posebnimi dimenzijami, ...) (samo kategorije D, DE, D1, D1E).
- 4.2. Obvezno preverjanje splošnega znanja o naslednjih dodatnih določbah za kategorije C, CE, D in DE:
 - 4.2.1. načelih konstrukcije in delovanja: motorjev z notranjim izgorevanjem, tekočin (npr. motorno olje, hladilna tekočina, pomivalna tekočina), sistema goriva, električnega sistema, sistema vžiga, prenosa (sklopka, menjalnik itd.);

⁽¹⁾ UL L 370, 31.12.1985, str. 1. Uredba, kakor je bila razveljavljena z Uredbo (ES) št. 561/2006 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 102, 11.4.2006, str. 1).

⁽²⁾ UL L 370, 31.12.1985, str. 8. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 561/2006.

- 4.2.2. podmazovanju in zaščiti pred zmrzovanjem;
- 4.2.3. načelih konstrukcije, montaže in pravilne uporabe pnevmatik ter njihovega vzdrževanja;
- 4.2.4. načelih vrst, delovanja, glavnih delov, povezave, uporabe in dnevnega vzdrževanja zavorne opreme in regulatorja hitrosti ter uporabe sistema proti blokiranju koles;
- 4.2.5. načelih vrst, delovanja, glavnih delov, povezave, uporabe in dnevnega vzdrževanja sistemov sklopov (samo kategoriji CE, DE);
- 4.2.6. metodah za določanje vzrokov okvar;
- 4.2.7. preventivnem vzdrževanju vozil in potrebnih tekočih popravilih;
- 4.2.8. voznikovi odgovornosti glede prevzema, prevoza in dobave blaga v skladu z dogovorjenimi pogoji (samo kategoriji C, CE).

B. PREIZKUS SPRETNOSTI IN RAVNANJA

5. Vozilo in njegova oprema

- 5.1. Za vožnjo vozila z ročnim prenosom (menjalnikom) se opravi preizkus spretnosti in ravnanja na vozilu z ročnim menjalnikom.

Če kandidat opravlja preizkus spretnosti in ravnanja na vozilu z avtomatskim prenosom (menjalnikom), se to navede v vsakem dovoljenju, izdanem na podlagi takšnega preizkusa. Dovoljenja s takšno navedbo se uporabljajo samo za vožnjo vozil z avtomatskim menjalnikom.

„Vozilo z avtomatskim (prenosom) menjalnikom“ pomeni vozilo, pri katerem se prestavno razmerje med motorjem in kolesi lahko spremeni le z uporabo stopalke za plin ali zavor.

- 5.2. Vozila, ki se uporabljajo pri preizkusih spretnosti in ravnanja, ustrezajo spodaj navedenim minimalnim merilom. Države članice lahko določijo strožja merila ali dodajo druga.

Kategorija A1:

motorno kolo kategorije A1 brez stranske prikolice s kubično prostornino nad 120 cm³, ki lahko doseže hitrost najmanj 90 km/h

Kategorija A2:

motorno kolo brez stranske prikolice s prostornino valja najmanj 400 cm³ in z močjo motorja najmanj 25 kW

Kategorija A:

motorno kolo brez stranske prikolice s prostornino valja najmanj 600 cm³ in z močjo motorja najmanj 40 kW;

Kategorija B:

štirikolesno vozilo kategorije B, ki lahko doseže hitrost najmanj 100 km/h;

Kategorija BE:

kombinacija, sestavljena iz testnega vozila kategorije B in priklopnika z najvišjo dovoljeno maso najmanj 1 000 kg, ki lahko doseže hitrost najmanj 100 km/h in ne spada v kategorijo B; tovorni del priklopnika je sestavljen iz zaprtega dela, ki je širok in visok vsaj toliko kot motorno vozilo; zaprti del je lahko tudi nekoliko ožji od motornega vozila, če je pogled nazaj mogoč le z uporabo zunanjih vzvratnih ogledal motornega vozila; priklopnik ima najmanj 800 kg dejanske skupne mase;

Kategorija B1:

štiricikel na motorni pogon, ki lahko doseže hitrost najmanj 60 km/h.

Kategorija C:

vozilo kategorije C, ki ima najvišjo dovoljeno maso najmanj 12 000 kg, dolžino najmanj 8 m, širino najmanj 2,40 m in ki lahko doseže hitrost najmanj 80 km/h; opremljeno s sistemom proti blokiranju koles, z menjalnikom, ki ima najmanj osem prestavnih razmerij za vožnjo naprej in tahograf, kakor je opredeljeno z Uredbo (EGS) št. 3821/85; tovorni del je sestavljen iz zaprtega dela, ki je najmanj tako širok in visok kot kabina; vozilo ima najmanj 10 000 kg dejanske skupne mase;

Kategorija CE:

bodisi zgibno vozilo bodisi kombinacija testnega vozila kategorije C in priklopnika dolžine najmanj 7,5 m; zgibno vozilo in kombinacija imata najvišjo dovoljeno maso najmanj 20 000 kg, dolžino najmanj 14 m in širino najmanj 2,4 m in lahko dosežeta najmanj 80 km/h; opremljena sta s sistemom proti blokiranju koles, z menjalnikom, ki ima najmanj osem prestavnih razmerij za vožnjo naprej, in tahografom, kakor je opredeljeno z Uredbo (EGS) št. 3821/85; tovorni del je sestavljen iz zaprtega dela, ki je najmanj tako širok in visok kot kabina; zgibno vozilo in kombinacija imata najmanj 15 000 kg dejanske skupne mase;

Kategorija C1:

vozilo podkategorije C1, ki ima najvišjo dovoljeno maso najmanj 4 000 kg, dolžino najmanj 5 m in ki lahko doseže hitrost najmanj 80 km/h; opremljeno s sistemom proti blokiranju koles in tahografom, kakor je opredeljeno z Uredbo (EGS) št. 3821/85; tovorni del je sestavljen iz zaprtega dela, ki je najmanj tako širok in visok kot kabina;

Kategorija C1E:

kombinacija, sestavljena iz testnega vozila podkategorije C1 in priklopnika z najvišjo dovoljeno maso najmanj 1 250 kg; ta kombinacija je dolga najmanj 8 m in lahko doseže hitrost najmanj 80 km/h; tovorni del priklopnika je sestavljen iz zaprtega dela, ki je najmanj tako širok in visok kot kabina; zaprti del je lahko nekoliko ožji od kabine, če je pogled nazaj mogoč le z uporabo zunanjih vzratnih ogledal motornega vozila; priklopnik ima najmanj 800 kg dejanske skupne mase;

Kategorija D:

vozilo kategorije D, ki ima dolžino najmanj 10 m, širino najmanj 2,40 m in ki lahko doseže hitrost najmanj 80 km/h; opremljeno s sistemom proti blokiranju koles in tahografom, kakor je opredeljen z Uredbo (EGS) št. 3821/85;

Kategorija DE:

kombinacija, sestavljena iz testnega vozila kategorije D in priklopnika, ki ima najvišjo dovoljeno maso najmanj 1 250 kg, širino najmanj 2,40 m in ki lahko doseže hitrost najmanj 80 km/h; tovorni del priklopnika je sestavljen iz zaprtega dela, ki je najmanj 2 m širok in 2 m visok; priklopnik ima najmanj 800 kg dejanske skupne mase;

Kategorija D1:

vozilo podkategorije D1, ki ima najvišjo dovoljeno maso najmanj 4 000 kg, dolžino najmanj 5 m in ki lahko doseže hitrost najmanj 80 km/h; opremljeno s sistemom proti blokiranju koles in tahografom, kakor je opredeljen z Uredbo (EGS) št. 3821/85;

Kategorija D1E:

kombinacija, sestavljena iz testnega vozila podkategorije D1 in priklopnika, ki ima najvišjo dovoljeno maso najmanj 1 250 kg in ki lahko doseže hitrost najmanj 80 km/h; tovorni del priklopnika je sestavljen iz zaprtega dela, ki je najmanj 2 m širok in 2 m visok; priklopnik ima najmanj 800 kg dejanske skupne mase;

Testna vozila za kategorije BE, C, CE, C1, C1E, D, DE, D1 in D1E, ki niso v skladu z zgoraj navedenimi minimalnimi merili, so pa bila v uporabi ob začetku ali pred začetkom veljavnosti te direktive, se po tem datumu še vedno lahko uporabljajo za obdobje največ 10 let. Zahteve glede tovora, ki ga prevažajo ta vozila, lahko države članice uveljavijo najpozneje v desetih letih od začetka veljavnosti Direktive Komisije 2000/56/ES ⁽¹⁾.

6. Preizkus spretnosti in ravnanja za kategorije A1, A2 in A

6.1. Priprava in tehnični pregled vozila ob upoštevanju prometne varnosti

Kandidati morajo pokazati, da so sposobni priprave na varno vožnjo, z izpolnitvijo naslednjih zahtev:

- 6.1.1. pravilno namestitjo zaščitno opremo, kot so rokavice, škornji, oblačila in zaščitna čelada;
- 6.1.2. naključno preverijo stanje pnevmatik, zavor, krmilnega mehanizma, stikala za ustavitev v sili (če obstaja), verige, nivoja olja, luči, odsevnikov, smernih kazalcev in zvočne opozorilne naprave.

6.2. Preizkus izvedbe posebnih elementov ob upoštevanju prometne varnosti

- 6.2.1. naslonitev motornega kolesa na stojalo in z njega ter premikanje brez pomoči motorja s hojo ob vozilu;
- 6.2.2. parkiranje motornega kolesa na stojalo;
- 6.2.3. izvedba najmanj dveh elementov pri nizki hitrosti, vključno z vijuganjem; to naj bi omogočilo oceno izurjenosti pri ravnanju s sklopko v kombinaciji z zavoro, ravnotežja, smeri gledanja ter položaja na motornem kolesu in položaja nog na opori za noge;
- 6.2.4. izvedba najmanj dveh elementov pri višji hitrosti, od katerih se en element izvede v drugi ali tretji prestavi pri hitrosti najmanj 30 km/h in en element z izogibanjem oviri pri hitrosti najmanj 50 km/h; to naj bi omogočilo, da se v položaju na motornem kolesu ocenijo smer gledanja, ravnotežje, tehnika krmiljenja in tehnika prestavljanja;
- 6.2.5. Zaviranje: izvedeta se najmanj dve vaji zaviranja, vključno z zaviranjem v sili pri najmanjši hitrosti 50 km/h; to naj bi omogočilo oceno izurjenosti pri uporabi prednje in zadnje zavore, smeri gledanja in voznikovega položaja na motornem kolesu.

Posebni elementi, navedeni pod točkami 6.2.3 do 6.2.5, morajo biti izvedeni najpozneje pet let po začetku veljavnosti Direktive 2000/56/ES.

6.3. Ravnanje v prometu

Kandidati morajo v običajnih prometnih razmerah popolnoma varno in ob upoštevanju vseh potrebnih varnostnih ukrepov izvesti vse naslednje operacije:

- 6.3.1. speljevanje: po parkiranju, po ustavitvi v prometu; zapustitev oziroma izhod z dovoza;
- 6.3.2. vožnja po ravnih cestah; srečevanje z nasproti vozečimi vozili, tudi na ozkih mestih;
- 6.3.3. vožnja skozi ovinke;
- 6.3.4. križišča: približevanje in prečkanje križišč in razcepov;
- 6.3.5. spreminjanje smeri vožnje: zavijanje levo in desno; spreminjanje pasov;
- 6.3.6. približevanje/izhod z avtocest ali podobnih cest (če so na voljo): vključevanje s pospeševalnega pasu; zapuščenje z uporabo zaviralnega pasu;
- 6.3.7. prehitevanje/vožnja mimo: prehitevanje drugih vozil (če je mogoče); vožnja vzdolž ovir, npr. parkiranih avtomobilov; ravnanje, kadar ga prehitevajo druga vozila (če je to mogoče);
- 6.3.8. posebni deli cest (če so na voljo): krožna križišča; železniški prehodi; postajališča tramvaja/avtobusa; prehodi za pešce; vožnja navzgor/navzdol po dolgih klancih;
- 6.3.9. izvedba varnostnih ukrepov ob sestopu z vozila.

⁽¹⁾ Direktiva Komisije 2000/56/ES z dne 14. septembra 2000 o spremembi Direktive Sveta 91/439/EGS o voznških dovoljenjih (UL L 237, 21.9.2000, str. 45).

7. Preizkus spretnosti in ravnanja za kategorije B, B1 in BE**7.1. Priprava in tehnični pregled vozila ob upoštevanju prometne varnosti**

Kandidati morajo pokazati, da so sposobni priprave na varno vožnjo, z izpolnitvijo naslednjih zahtev:

- 7.1.1. ustrezna prilagoditev sedeža, da voznik pravilno sedi;
- 7.1.2. prilagoditev vzratnih ogledal, varnostnih pasov in naslonjal za glavo (če so na voljo);
- 7.1.3. preverijo, ali so vrata zaprta;
- 7.1.4. naključno preverijo stanje pnevmatik, krmilnega mehanizma, zavor, tekočin (npr. motorno olje, hladilna tekočina, tekočina za pranje avtomobilskih stekel), luči, odsevnikov, smernih kazalcev in zvočne opozorilne naprave;
- 7.1.5. preverijo varnostne dejavnike v zvezi z natovarjanjem vozila: karoserija, ponjave, tovorna vrata, zaklepanje kabine, način natovarjanja, zavarovanje tovora (samo kategorija BE);
- 7.1.6. preverijo mehanizem sklopke, zavore in električne spojne elemente (samo kategorija BE).

7.2. Kategoriji B in B1: preizkus izvedbe posebnih elementov ob upoštevanju prometne varnosti

Preizkusi se izvedba izbora naslednjih elementov (najmanj dva elementa za štiri točke, vključno z enim v vzratni prestavi):

- 7.2.1. vzratna vožnja v ravni smeri ali vzratna vožnja desno ali levo okrog vogala, držeč se pravega prometnega pasu;
- 7.2.2. obračanje vozila s pomočjo prestav za naprej in za nazaj tako, da je vozilo po končani izvedbi elementa obrnjeno v nasprotno smer;
- 7.2.3. parkiranje vozila in zapuščenje parkirnega prostora (vzporedno, poševno ali pod pravim kotom, naprej ali vzratno, na ravnem, navkreber ali navzdol);
- 7.2.4. natančno zaviranje do zaustavitve; izvedba zaustavitve v sili je neobvezna.

7.3. Kategorija BE: preizkus izvedbe posebnih elementov ob upoštevanju prometne varnosti

- 7.3.1. priklop in odklop ali odklop in ponoven priklop priklopnika na motorno vozilo; izvedba elementa mora vključevati vlečno vozilo, ki je parkirano vzdolž priklopnika (tj. ne v eni liniji);
- 7.3.2. vzratna vožnja vzdolž ovinka; linija tega ovinka je prepuščena presoji držav članic;
- 7.3.3. varno parkiranje za natovarjanje/raztovarjanje.

7.4. Ravnanje v prometu

Kandidati morajo v običajnih prometnih razmerah popolnoma varno in ob upoštevanju vseh potrebnih varnostnih ukrepov izvesti vse naslednje operacije:

- 7.4.1. speljevanje: po parkiranju, po ustavitvi v prometu; zapustitev oziroma izhod z dovoza;
- 7.4.2. vožnja po ravnih cestah; srečevanje z nasproti vozečimi vozili, tudi na ozkih mestih;
- 7.4.3. vožnja skozi ovinke;
- 7.4.4. križišča: približevanje in prečkanje križišč in razcepov;
- 7.4.5. spreminjanje smeri vožnje: zavijanje levo in desno; spreminjanje pasov;
- 7.4.6. približevanje/izhod z avtocest ali podobnih cest (če so na voljo): vključevanje s pospeševalnega pasu; zapuščenje z uporabo zaviralnega pasu;
- 7.4.7. prehitevanje/vožnja mimo: prehitevanje drugih vozil (če je mogoče); vožnja vzdolž ovir, npr. parkiranih avtomobilov; ravnanje, kadar ga prehitevajo druga vozila (če je to mogoče);
- 7.4.8. posebni deli cest (če so na voljo): krožna križišča; železniški prehodi; postajališča tramvaja/avtobusa; prehodi za pešce; vožnja navzgor/navzdol po dolgih klancih;
- 7.4.9. izvedba varnostnih ukrepov ob izstopu iz vozila.

8. Preizkus spretnosti in ravnanja za kategorije C, CE, C1, C1E, D, DE, D1 in D1E**8.1. Priprava na vožnjo in tehnični pregled vozila z upoštevanjem prometne varnosti**

Kandidati morajo dokazati svojo sposobnost priprave na varno vožnjo z izpolnitvijo naslednjih zahtev:

- 8.1.1. ustrezna namestitvev sedeža, da voznik pravilno sedi;
- 8.1.2. nastavitev vzratnih ogledal, varnostnega pasu in naslonjala za glavo (če so na voljo);
- 8.1.3. naključni pregledi stanja pnevmatik, krmilnega mehanizma, zavor, luči, odsevnikov, smernih kazalcev in zvočne opozorilne naprave;
- 8.1.4. preverjanje servo sistemov zaviranja in krmiljenja; preverjanje stanja koles, kolesnih matic, blatnikov, vetrobranskega stekla, oken in brisalcev, tekočin (npr. motorno olje, hladilna tekočina, tekočina za pranje avtomobilskih stekel); preverjanje in uporaba armaturne plošče z instrumenti, vključno s tahografom, kakor je opredeljeno v Uredbi (EGS) št. 3821/85;
- 8.1.5. preverjanje zračnega tlaka, posode za zrak in vzmetenja;
- 8.1.6. preverjanje varnostnih dejavnikov v zvezi z natovarjanjem vozila: karoserija, ponjave, vrata priklopnika, nakladalni mehanizem (če je na voljo), zaklepanje kabine (če je na voljo), način natovarjanja, zavarovanje tovora (samo kategorije C, CE, C1, C1E);
- 8.1.7. preverjanje mehanizma sklapljanja, zavor in električnih spojnih elementov (samo kategorije CE, C1E, DE, D1E);
- 8.1.8. sposobnost izvajanja posebnih varnostnih ukrepov glede vozila; pregledovanje karoserije, servisnih vrat, izhodov v sili, opreme za prvo pomoč, gasilnih aparatov in druge varnostne opreme (samo kategorije D, DE, D1, D1E);
- 8.1.9. branje avtomobilske karte, načrtovanje poti, vključno z uporabo elektronskih navigacijskih sistemov (neobvezno).

8.2. Preizkus izvedbe posebnih elementov z upoštevanjem prometne varnosti

- 8.2.1. priklapljanje in odklapanje ali odklapanje in ponovno priklapljanje priklopnika na motorno vozilo; izvedba posebnega elementa mora vključevati vlečno vozilo, ki je parkirano vzdolž priklopnika (tj. ne v eni liniji) (samo kategorije CE, C1E, DE, D1E);
- 8.2.2. vzratna vožnja vzdolž ovinka, linija tega ovinka je prepuščena presoji držav članic;
- 8.2.3. varno parkiranje za natovarjanje/raztovarjanje na nakladalni rampi/platformi ali podobni napravi (samo kategorije C, CE, C1, C1E);
- 8.2.4. parkiranje, tako da je potnikom omogočen varen vstop ali izstop iz avtobusa (samo kategorije D, DE, D1, D1E).

8.3. Ravnanje v prometu

Kandidati morajo v normalnih prometnih razmerah popolnoma varno in ob upoštevanju vseh potrebnih varnostnih ukrepov izvesti vse naslednje vaje:

- 8.3.1. speljevanje: po parkiranju, po ustavitvi v prometu; izhod s ceste;
- 8.3.2. vožnja po ravnih cestah; srečevanje z nasproti vozečimi vozili, tudi na ozkih mestih;
- 8.3.3. vožnja skozi ovinke;
- 8.3.4. križišča: približevanje in prečkanje križišč in razcepov;
- 8.3.5. spreminjanje smeri vožnje: zavijanje levo in desno; spreminjanje pasu;
- 8.3.6. uvoz na/izvoz z avtoceste ali podobne ceste (če so na voljo): vključevanje s pospeševalnega pasu, zapuščanje z uporabo zaviralnega pasu;
- 8.3.7. prehitevanje/vožnja mimo: prehitevanje drugih vozil (če je mogoče); vožnja vzdolž ovir, npr. parkiranih avtomobilov; ravnanje, kadar ga prehitevajo druga vozila (če je to mogoče);

- 8.3.8. posebni deli cest (če so na voljo): krožna križišča, železniški prehodi; postaje tramvaja/avtobusa; prehodi za pešce; vožnja navzgor/navzdol po dolgih klancih;
- 8.3.9. izvršitev varnostnih ukrepov ob izstopu iz vozila.

9. Ocenjevanje preizkusa spretnosti in ravnanja

- 9.1. Ocena vsake od zgoraj navedenih voznih situacij mora izkazovati stopnjo spretnosti, s katero kandidat upravlja vozilo, in njegovo prikazano sposobnost za popolnoma varno vožnjo v prometu. Član izpitne komisije se mora med celotnim preizkusom počutiti varno. Napake pri vožnji ali nevarno ravnanje, ki neposredno ogroža varnost testnega vozila, njegovih potnikov ali drugih udeležencev v cestnem prometu, se kaznuje s padcem na izpitu, ne glede na to, ali mora član izpitne komisije ali spremljajoča oseba posredovati ali ne. Vendar se lahko član izpitne komisije sam odloči, ali se preizkus spretnosti in ravnanja opravi do konca.

Člani izpitne komisije morajo biti usposobljeni, da pravilno ocenijo kandidatovo sposobnost za varno vožnjo. Delo članov izpitne komisije mora spremljati in nadzorovati organ, ki ga pooblasti država članica, da se tako zagotovi pravilno in dosledno ocenjevanje napak v skladu z merili iz te priloge.

- 9.2. Člani izpitne vožnje med ocenjevanjem posvečajo posebno pozornost dejstvu, ali kandidat vozi obrambno in obzirno do drugih. To naj bi izkazoval celotni slog vožnje in član izpitne komisije naj bi ga upošteval pri skupni oceni kandidata. Vključuje prilagojeno in odločno (varno) vožnjo z upoštevanjem cestnih in vremenskih razmer, drugega prometa, interesov drugih udeležencev v cestnem prometu (zlasti občutljivejših) in predvidevanje.
- 9.3. Član izpitne komisije bo nadalje ocenil, ali kandidat:
- 9.3.1. nadzoruje vozilo; upošteva: pravilno uporabo varnostnih pasov, vzvratnih ogledal, naslonjal za glavo; sedeža; pravilno uporabo luči in druge opreme; pravilno uporablja sklopko, menjalnik, stopalko za plin, zavorne sisteme (vključno s tretjim zavornim sistemom, če je na voljo), krmilni mehanizem; nadzoruje vozilo v različnih okoliščinah, pri različnih hitrostih; vozi stabilno, upošteva težo in dimenzije ter lastnosti vozila; težo in vrsto tovora (samo kategorije BE, C, CE, C1, C1E, DE, D1E); skrbi za udobje potnikov (samo kategorije D, DE, D1, D1E) (brez hitrega pospeševanja, gladka vožnja brez sunkovitega zaviranja);
- 9.3.2. vozi ekonomično in način, ki je prijazen do okolja, z upoštevanjem vrtljajev motorja na minuto, izbire prestav, zaviranja in pospeševanja (samo kategorije BE, C, CE, C1, C1E, D, DE, D1, D1E);
- 9.3.3. opazovanje: opazuje dogajanje na vse strani; pravilno uporablja ogledala; spremlja dogajanje v prometu na oddaljeni, srednji in bližnji razdalji;
- 9.3.4. prednost/dajanje prednosti: upošteva prednost na križiščih, vozliščih in razcepkih; daje prednost v drugih okoliščinah (npr. pri spreminjanju smeri, menjavi pasu, posebnih manevrih);
- 9.3.5. pravilna razvrstitev na cesti: pravilna razvrstitev na cesti, v pasovih, krožnih križiščih, ovinkih, ob upoštevanju vrste in lastnosti vozila; predhodno zavzeta linija vožnje;
- 9.3.6. vzdrževanje varnostne razdalje: ohranja ustrezno varnostno razdaljo spredaj in na bočnih straneh; ohranja ustrezno varnostno razdaljo od drugih udeležencev v cestnem prometu;
- 9.3.7. hitrost: ne presega najvišje dovoljene hitrosti; prilagaja hitrost vremenskim in cestnim razmeram in, kjer je mogoče, nacionalni omejitvi hitrosti; vozi s tako hitrostjo, da je možna ustavitev znotraj razdalje vidne in proste ceste; prilagaja hitrost splošni hitrosti enake vrste udeležencev v cestnem prometu;
- 9.3.8. semaforji, prometni znaki in druge označbe: pravilno ravna ob semaforju; upošteva navodila prometnih redarjev; pravilno ravna ob prometnih znakih (prepovedi ali zapovedi); ustrezno upošteva cestne oznake;
- 9.3.9. signaliziranje: po potrebi ustrezno in pravočasno uporabi signalne znake; pravilno nakaže smer; ustrezno ravna glede na vse znake drugih udeležencev v cestnem prometu;
- 9.3.10. zaviranje in ustavljanje: pravočasno zmanjša hitrost, zavira ali ustavi glede na okoliščine; predvideva; uporablja različne zavorne sisteme (samo za kategorije C, CE, D, DE); uporablja druge sisteme za zmanjšanje hitrosti, razen zavor (samo za kategorije C, CE, D, DE).

10. Trajanje preizkusa

Trajanje preizkusa in prevožena razdalja morata zadostovati za oceno kandidatovih spretnosti in ravnanja, določenih v odstavku B te priloge. V nobenem primeru vožnja ne sme trajati manj kot 25 minut za kategorije A, A1, A2, B, B1 in BE in manj kot 45 minut za druge kategorije. To ne vključuje časa za sprejem kandidata, pripravo vozila, tehnični pregled vozila z upoštevanjem cestnoprometne varnosti, izvedbo posebnih elementov in oznanilo rezultata praktičnega preizkusa.

11. Kraj preizkusa

Del preizkusa za oceno izvedbe posebnih elementov se lahko izvede na posebnem preizkusnem poligonu. Po možnosti se mora del preizkusa za oceno ravnanja v prometu izvesti na cestah zunaj pozidanih območij, na hitrih cestah in avtocestah (ali podobno), pa tudi na vseh vrstah mestnih ulic (stanovanjska območja, območja z omejeno hitrostjo 30 in 50 km/h, mestne hitre ceste), ki naj bi predstavljale različne stopnje težavnosti, s katerimi se bodo srečevali vozniki. Zaželeno je tudi, da se preizkus izvaja v različno gostem prometu. Čas vožnje mora biti izkoriščen v največji možni meri, da se kandidat oceni v vseh različnih prometnih območjih, na katere lahko naleti, s posebnim poudarkom na prehajanju med temi območji.

II. ZNANJE, SPRETNOSTI IN RAVNANJE PRI VOŽNJI VOZILA NA MOTORNI POGON

Vozniki vseh vozil na motorni pogon morajo v vsakem trenutku imeti znanje in spretnosti ter obvladati ravnanje iz točk od 1 do 9, da bodo sposobni:

- prepoznati nevarnosti v prometu in oceniti njihovo resnost;
- zadostno obvladati svoje vozilo, da ne bodo ustvarjali nevarnih situacij in se bodo ob morebitni takšni situaciji ustrezno odzvali;
- upoštevati cestnoprometne predpise, zlasti tiste, ki so namenjeni preprečevanju prometnih nesreč in vzdrževanju tekečega prometa;
- prepoznati vse pomembne tehnične napake na svojih vozilih, zlasti takšne, ki ogrožajo varnost, in jih ustrezno odpraviti;
- upoštevati vse dejavnike, ki vplivajo na ravnanje med vožnjo (npr. alkohol, utrujenost, slab vid itd.), tako da bodo popolnoma sposobni uporabiti vse spretnosti, potrebne za varno vožnjo;
- pomagati pri zagotavljanju varnosti vseh udeležencev v cestnem prometu, zlasti najšibkejših in najbolj izpostavljenih, s primernim upoštevanjem drugih.

Države članice lahko izvajajo ustrezne ukrepe, da voznikom, ki ne obvladajo več znanja, spretnosti in ravnanja iz točk od 1 do 9, zagotovijo ponovno usvojitve tega znanja in spretnosti, tako da bodo slednji lahko ponovno posedovali ravnanje, potrebno za vožnjo motornega vozila.

PRILOGA III

MINIMALNA MERILA GLEDE PSIHOFIZIČNE SPOSOBNOSTI ZA VOŽNJO VOZILA NA MOTORNI POGON

OPREDELITVE POJMOV

1. Za namene te priloge so vozniki razvrščeni v dve skupini:
 - 1.1. Skupina 1:

vozniki vozil kategorij A, A1, A2, AM, B, B1 in BE.
 - 1.2. Skupina 2:

vozniki vozil kategorij C, CE, C1, C1E, D, DE, D1 in D1E.
 - 1.3. Nacionalna zakonodaja lahko predvidi, da se določbe iz te priloge, ki veljajo za voznike skupine 2, uporabijo za voznike vozil kategorije B, ki uporabljajo svoja vozniška dovoljenja za poklicne namene (taksiji, rešilna vozila, itd.).
2. Podobno so kandidati za prvo vozniško dovoljenje ali za podaljšanje vozniškega dovoljenja razvrščeni v skupino, v katero bodo spadali, ko bo dovoljenje izdano ali podaljšano.

ZDRAVSTVENI PREGLEDI

3. Skupina 1:

Od kandidatov se zahteva, da opravijo zdravstveni pregled, če med potrebnim izpolnjevanjem formalnostmi ali med preizkusi, ki jih morajo opraviti pred pridobitvijo vozniškega dovoljenja, postane jasno, da imajo eno ali več zdravstvenih težav iz te priloge.
4. Skupina 2:

Kandidati morajo pred prvo izdajo vozniškega dovoljenja opraviti zdravstvene preglede, nato pa je treba voznike pregledati v skladu z veljavnim nacionalnim sistemom v državi članici običajnega prebivališča ob vsakem podaljšanju vozniškega dovoljenja.
5. Merila, ki jih države članice določijo za izdajo ali vsako poznejše podaljšanje vozniških dovoljenj, so lahko strožja od tistih, ki so določena v tej prilogi.

VID

6. Vsi kandidati za vozniško dovoljenje morajo opraviti ustrezno preiskavo za zagotovitev, da imajo ustrezno ostrino vida za vožnjo vozil na motorni pogon. Kadar obstaja razlog za dvom o ustreznosti kandidatovega vida, ga mora pregledati pristojen zdravstveni organ. Pri tem pregledu je treba posvetiti pozornost še zlasti naslednjemu: ostrini vida, vidnemu polju, vidu v slabi svetlobi in progresivnim očesnim boleznim.

Za namen te priloge intraokularne leče ne veljajo za korektivne leče.

Skupina 1:

- 6.1. Kandidati za vozniško dovoljenje ali za podaljšanje takšnega dovoljenja morajo imeti binokularno ostrino vida, po potrebi s korektivnimi lečami, ki je vsaj 0,5, če se uporabljata obe očesi skupaj. Voziških dovoljenj se ne sme izdati ali podaljšati, če se med zdravstvenim pregledom izkaže, da je horizont pri vidnem polju manjši od 120°, razen v izjemnih primerih, ki so pravilno utemeljeni z ugodnim zdravniškim mnenjem in pozitivnim praktičnim preizkusom, ali da ima obravnavana oseba kakršno koli drugo očesno napako, ki bi ogrozila varno vožnjo. Če se odkrije ali potrdi progresivna očesna bolezen, se vozniška dovoljenja lahko izdajo ali podaljšajo pod pogojem, da kandidat opravlja redne preglede pri pristojnem zdravstvenem organu.
- 6.2. Kandidati za vozniško dovoljenje ali za podaljšanje takšnega dovoljenja, ki so utrpeli popolno funkcionalno izgubo vida na eno oko ali ki uporabljajo zgolj eno oko (npr. v primeru diplopije), morajo imeti ostrino vida, ki je vsaj 0,6, po potrebi s korektivnimi lečami. Pristojni zdravstveni organ mora potrditi, da je to stanje monokularnega vida obstajalo dovolj dolgo, da je omogočilo prilagoditev in da je vidno polje v tem očesu normalno.

Skupina 2:

- 6.3. Kandidati za vozniško dovoljenje ali za podaljšanje takšnega dovoljenja morajo imeti ostrino vida, po potrebi s korektivnimi lečami, ki je vsaj 0,8 pri boljšem očesu in vsaj 0,5 pri slabšem. Če se za doseganje vrednosti 0,8 in 0,5 uporabljajo korektivne leče, mora nepopravljena ostrina pri vsakem očesu dosegati 0,05, drugače pa je treba minimalno ostrino (0,8 in 0,5) doseči bodisi s korekcijo z očali z močjo, ki ne presega plus ali minus osem dioptrij, bodisi s pomočjo kontaktnih leč (nepopravljen vid = 0,05). Korekcija mora biti dobro tolerirana. Vozniškega dovoljenja se ne sme izdati ali podaljšati kandidatom oziroma voznikom, ki nimajo normalnega binokularnega vidnega polja ali imajo diplopijo.

SLUH

7. Vozniška dovoljenja se lahko kandidatom oziroma voznikom druge skupine izdajo ali podaljšajo v skladu z mnenjem pristojnih zdravstvenih organov; pri zdravstvenih pregledih je treba posebno pozornost posvetiti obsegu za kompenzacijo.

OSEBE Z LOKOMOTORNO MOTNJO

8. Vozniških dovoljenj se ne sme izdati ali podaljšati kandidatom oziroma voznikom, ki imajo obolenja ali deformacije lokomotornega sistema, zaradi česar je vožnja vozila na motorni pogon nevarna.

Skupina 1:

- 8.1. Vozniška dovoljenja se lahko, po potrebi z določenimi omejitvami, telesno prizadetim kandidatom ali voznikom izdajo po pridobitvi mnenja pristojnega zdravstvenega organa. To mnenje mora temeljiti na zdravstveni oceni zadevnega obolenja ali deformacije in po potrebi na praktičnem preizkusu. Navajati mora tudi, katera vrsta spremembe vozila je potrebna in ali mora biti voznik opremljen z ortopedsko napravo, če preizkus spretnosti in ravnanja pokaže, da s tako napravo vožnja ne bi bila nevarna.
- 8.2. Vozniška dovoljenja se lahko izdajo ali podaljšajo vsem kandidatom, ki imajo progresivno kronično bolezen, pod pogojem, da prizadeto osebo redno pregledujejo zaradi preverjanja, ali je še vedno zmožna popolnoma varno voziti vozilo.

Kadar je prizadetost statična, se vozniška dovoljenja lahko izdajo ali podaljšajo, ne da bi bilo kandidatu treba opravljati redne zdravstvene preglede.

Skupina 2:

- 8.3. Pristojen zdravstveni organ mora ustrezno pretehtati dodatna tveganja in nevarnosti, povezana z vožnjo vozil, ki jih zajema opredelitev te skupine.

KARDIOVASKULARNE BOLEZNI

9. Vsaka bolezen, ki lahko pri kandidatu oziroma vozniku, ki prosi za izdajo prvega dovoljenja oziroma njegovo podaljšanje, povzroči nenadno napako kardiovaskularnega sistema, tako da pride do nepričakovanega poslabšanja možganskih funkcij, pomeni ogrožanje varnosti na cesti.

Skupina 1:

- 9.1. Kandidatom oziroma voznikom z resno aritmijo se voznških dovoljenj ne sme izdati ali podaljšati.
- 9.2. Vozniška dovoljenja se kandidatom oziroma voznikom, ki imajo srčni spodbujevalnik, lahko izdajo ali podaljšajo na podlagi pooblaščenega zdravniškega mnenja in rednih zdravstvenih pregledov.
- 9.3. Vprašanje o izdaji oziroma podalšanju dovoljenja kandidatom ali voznikom, ki imajo abnormalen arterijski krvni pritisk, je treba oceniti glede na druge rezultate preiskave, s tem povezane zaplete in nevarnost, ki jih ti zapleti lahko pomenijo za varnost na cesti.
- 9.4. Na splošno se voznškega dovoljenja ne sme izdati ali podaljšati kandidatom oziroma voznikom, ki trpijo zaradi angine med mirovanjem ali čustvovanjem. Vozniško dovoljenje se kandidatu ali vozniku, ki je imel miokardialni infarkt, izda ali podaljša na podlagi pooblaščenega zdravniškega mnenja in po potrebi rednih zdravstvenih pregledov.

Skupina 2:

- 9.5. Pristojen zdravstveni organ mora ustrezno pretehtati dodatna tveganja in nevarnosti, povezana z vožnjo vozil, ki jih zajema opredelitev te skupine.

SLADKORNA BOLEZEN

10. Vozniška dovoljenja se kandidatom ali voznikom s sladkorno boleznijo lahko izdajo ali podaljšajo na podlagi pooblaščenega zdravniškega mnenja in rednih zdravstvenih pregledov, ki ustrezajo vsakemu posameznemu primeru.

Skupina 2:

- 10.1. Samo v zelo izjemnih primerih se lahko voziška dovoljenja izdajo ali podaljšajo kandidatom oziroma voznikom iz te skupine, ki imajo sladkorno bolezen in potrebujejo zdravljenje z inzulinom, in še to samo na podlagi ustrezno utemeljenega pooblaščenega zdravniškega mnenja in rednih zdravstvenih pregledov.

NEVROLOŠKE BOLEZNI

11. Vozniških dovoljenj se ne sme izdati ali podaljšati kandidatom ali voznikom, ki imajo resno nevrološko bolezen, razen če vloga ni podprta s pooblaščenim zdravniškim mnenjem.

Nevrološke motnje, povezane z boleznimi ali kirurškimi posegi z vplivom na centralni ali periferni živčni sistem, ki vodijo do senzoričnih ali motornih napak ter motijo ravnotežje in koordinacijo, je treba ustrezno pretehtati v povezavi z njihovimi funkcionalnimi učinki in tveganji za napredovanje. V takšnih primerih se, kadar obstaja tveganje poslabšanja, izdaja ali podaljšanje dovoljenja lahko obravnava na podlagi rednih presojev.

12. Epileptični napadi ali druge nenadne motnje zavesti pomenijo resno nevarnost za varnost na cesti, če do njih pride pri osebi, ki vozi vozilo na motorni pogon.

Skupina 1:

- 12.1. Dovoljenje se lahko izda ali podaljša na podlagi pregleda pristojnega zdravstvenega organa in rednih zdravstvenih pregledov. Organ se mora odločiti o stanju epilepsije in drugih motenj zavesti, njihovi klinični obliki in napredovanju (npr. nobenih napadov v zadnjih dveh letih), opravljenem zdravljenju in njegovih rezultatih.

Skupina 2:

- 12.2. Vozniških dovoljenj se ne sme izdati ali podaljšati kandidatom oziroma voznikom, ki imajo epileptične napade ali so nagnjeni k njim oziroma imajo druge nenadne motnje zavesti.

DUŠEVNE MOTNJE

Skupina 1:

- 13.1. Vozniških dovoljenj se ne sme izdati ali podaljšati kandidatom oziroma voznikom, ki trpijo zaradi:

- resne duševne motnje, bodisi prirojene ali pridobljene zaradi bolezni, šoka ali nevrokirurških operacij,
- resne duševne zaostalosti,
- resnih vedenjskih težav zaradi staranja; ali osebnostnih napak, ki vodijo v resno poslabšanje razsodnosti, vedenja ali prilagodljivosti,

razen če je njihova vloga podprta s pooblaščenim zdravniškim mnenjem in po potrebi z rednimi zdravstvenimi pregledi.

Skupina 2:

- 13.2. Pristojen zdravstveni organ mora ustrezno pretehtati dodatna tveganja in nevarnosti, povezana z vožnjo vozil, ki jih zajema opredelitev te skupine.

ALKOHOL

14. Uživanje alkohola pomeni veliko nevarnost za varnost na cesti. Glede na razsežnost tega problema mora biti zdravniška stroka zelo pazljiva.

Skupina 1:

- 14.1. Vozniških dovoljenj se ne sme izdati ali podaljšati kandidatom oziroma voznikom, ki so odvisni od alkohola ali nezmožni, da bi se vzdržali pitja in vožnje.

Kandidatom oziroma voznikom, ki so bili v preteklosti odvisni od alkohola, se lahko vozniška dovoljenja izdajo ali podaljšajo po dokazanem obdobju abstinence in na podlagi pooblaščenega zdravniškega mnenja ter rednih zdravstvenih pregledov.

Skupina 2:

- 14.2. Pristojen zdravstveni organ mora ustrezno pretehtati dodatna tveganja in nevarnosti, povezana z vožnjo vozil, ki jih zajema opredelitev te skupine.

DROGE IN ZDRAVILA

15. Zloraba:

Vozniških dovoljenj se ne sme izdati ali podaljšati kandidatom oziroma voznikom, ki so odvisni od psihotropnih snovi ali ki od takšnih snovi niso odvisni, a jih redno zlorabljajo, ne glede na zahtevano kategorijo dovoljenja.

Redna uporaba:

Skupina 1:

- 15.1. Vozniških dovoljenj se ne sme izdati ali podaljšati kandidatom oziroma voznikom, ki v kateri koli obliki redno uživajo psihotropne snovi, ki lahko ovirajo zmožnost varne vožnje, če so zaužite količine takšne, da škodljivo vplivajo na vožnjo. To velja za vsa druga zdravila ali kombinacije zdravil, ki učinkujejo na zmožnost vožnje.

Skupina 2:

- 15.2. Pristojni zdravstveni organ mora ustrezno pretehtati dodatna tveganja in nevarnosti, povezana z vožnjo vozil, ki jih zajema opredelitev te skupine.

LEDVIČNE OKVARE

Skupina 1:

- 16.1. Vozniška dovoljenja se kandidatom oziroma voznikom, ki imajo resno ledvično okvaro, izdajo ali podaljšajo na podlagi pooblaščenega zdravniškega mnenja in rednih zdravstvenih pregledov.

Skupina 2:

- 16.2. Razen v izjemnih primerih, ki so pravilno utemeljeni s pooblaščenim zdravniškim mnenjem, in na podlagi rednih zdravstvenih pregledov se zdravniških dovoljenj ne sme izdati ali podaljšati kandidatom ali voznikom, ki imajo resno ali ireverzibilno ledvično okvaro.

RAZNE DOLOČBE

Skupina 1:

- 17.1. Kandidatom oziroma voznikom s presajenim organom ali umetnim vsadkom, ki vpliva na zmožnost vožnje, se vozniška dovoljenja smejo izdati ali podaljšati na podlagi pooblaščenega zdravniškega mnenja in po potrebi rednih zdravstvenih pregledov.

Skupina 2:

- 17.2. Pristojen zdravstveni organ mora ustrezno pretehtati dodatna tveganja in nevarnosti, povezana z vožnjo vozil, ki jih zajema opredelitev te skupine.
18. Na splošno se vozniških dovoljenj ne sme izdati ali podaljšati nobenemu kandidatu ali vozniku s kakršno koli motnjo, ki ni omenjena v prejšnjem odstavku, vendar bi lahko imela ali ima za posledico funkcionalno nezmožnost, ki vpliva na varnost za volanom, razen če vloge ne podpira pooblaščenega zdravniškega mnenja in po potrebi redni zdravstveni pregledi.

PRILOGA IV

MINIMALNA MERILA ZA OSEBE, KI VODIJO PRAKTIČNI DEL VOZNIŠKEGA IZPITA

1. **Zahtevana usposobljenost člana izpitne komisije**
 - 1.1. Oseba, pooblaščenca za praktično oceno kandidatove izvedbe vožnje v motornem vozilu, mora imeti znanje, spretnosti in izkušnje, povezane s temami iz točk 1.2. do 1.6.
 - 1.2. Usposobljenost člana izpitne komisije mora biti primerna za oceno kandidatove izvedbe vožnje za kategorijo vozniškega dovoljenja, za katero opravlja vozniški izpit.
 - 1.3. Znanje in razumevanje vožnje in ocenjevanja:
 - teorija ravnanja pri vožnji v prometu;
 - zaznavanje nevarnosti in izogibanje nesrečam;
 - učni program, na katerem temeljijo merila za vozniške izpite;
 - zahteve v zvezi z vozniškim izpitom;
 - ustrezna cestnoprometna zakonodaja, vključno z ustreznimi zakoni EU in nacionalnimi zakoni ter razlagalnimi smernicami;
 - teorija in tehnike ocenjevanja;
 - obrambna vožnja.
 - 1.4. Ocenjevalne sposobnosti:
 - zmožen je natančno opazovati, spremljati in oceniti celotno kandidatovo izvedbo vožnje, zlasti:
 - pravilna in natančna prepoznava nevarnih situacij;
 - natančna določitev vzroka in verjetne posledice teh situacij;
 - raven usposobljenosti in prepoznavanje napak;
 - enotnost in doslednost pri ocenjevanju;
 - hitro zbere informacije in izbere ključne točke;
 - predvideva, prepozna morebitne probleme in oblikuje strategije za njihovo rešitev;
 - zagotovi pravočasne in konstruktivne povratne informacije.
 - 1.5. Osebne vozniške spretnosti:
 - oseba, pooblaščenca za vodenje praktičnega dela vozniškega izpita za določeno kategorijo vozniškega dovoljenja, mora biti sposobna to vrsto motornega vozila voziti po dosledno visokih merilih.
 - 1.6. Kakovost storitve:
 - opredeli in obvesti kandidata, kaj lahko pričakuje med preizkusom;
 - izraža se jasno, pri tem pa izbere vsebino, slog in jezik, prilagojen navzočim in kontekstu, ter odgovarja na vprašanja kandidatov;
 - zagotovi jasne povratne informacije o rezultatih preizkusa;
 - do kandidatov se vede spoštljivo in brez razlikovanja.
 - 1.7. Poznavanje tehničnih in fizikalnih značilnosti vozil:
 - poznavanje tehničnih značilnosti vozila, kot so krmilni sistem, pnevmatike, zavore, luči, zlasti za motorna kolesa in težka vozila;
 - varnost natovarjanja;
 - poznavanje fizikalnih značilnosti vozil kot so hitrost, trenje, dinamika, energija.
 - 1.8. Vožnja z nizko porabo goriva in prijazna do okolja.

2. Splošni pogoji

2.1. Član izpitne komisije za kategorijo B:

- (a) mora imeti vozniško dovoljenje kategorije B vsaj tri leta;
- (b) mora imeti vsaj 23 let;
- (c) uspešno mora zaključiti osnovno kvalifikacijo iz točke 3 te priloge, nato pa spoštovati predpise o zagotavljanju kakovosti in rednem usposabljanju iz točke 4 te priloge;
- (d) mora imeti končano poklicno izobraževanje, ki vodi najmanj do zaključka stopnje 3, kakor je opredeljena v Odločbi Sveta 85/368/EGS z dne 16. julija 1985 o primerljivosti poklicnih kvalifikacij med državami članicami Evropske skupnosti ⁽¹⁾;
- (e) ne sme hkrati opravljati dela inštruktorja vožnje v avtošoli.

2.2. Član izpitne komisije za druge kategorije:

- (a) mora imeti vozniško dovoljenje zadevne kategorije ali enakovredno znanje, pridobljeno z ustrežno poklicno kvalifikacijo;
- (b) uspešno mora zaključiti osnovno kvalifikacijo iz točke 3 te priloge, nato pa spoštovati predpise o zagotavljanju kakovosti in rednem usposabljanju iz točke 4 te priloge;
- (c) pred tem je moral biti vsaj tri leta kvalificiran član izpitne komisije za kategorijo B; to obdobje se sme opustiti, če zadevni član izpitne komisije lahko predloži dokaze o:
 - vsaj petletnih vozniških izkušnjah za zadevno kategorijo, ali;
 - teoretični in praktični oceni vozniške sposobnosti, ki ustreza višjim merilom, kakor so potrebna za pridobitev vozniškega dovoljenja, s čimer ta zahteva postane nepotrebna;
- (d) mora imeti zaključeno poklicno izobraževanje, ki vodi najmanj do zaključka stopnje 3, kakor je opredeljeno v Odločbi 85/368/EGS;
- (e) ne sme hkrati opravljati dela inštruktorja vožnje v avtošoli.

2.3. Enaka veljavnost

- 2.3.1. Države članice lahko člana izpitne komisije pooblastijo, da vodi vozniške izpite za kategorije AM, A1, A2 in A po uspešnem zaključku osnovne kvalifikacije iz točke 3 za eno od teh kategorij.
- 2.3.2. Države članice lahko člana izpitne komisije pooblastijo, da vodi vozniške izpite za kategorije C1, C, D1 in D po uspešnem zaključku osnovne kvalifikacije iz točke 3 za eno od teh kategorij.
- 2.3.3. Države članice lahko člana izpitne komisije pooblastijo, da vodi vozniške izpite za kategorije BE, C1E, D1E in DE po uspešnem zaključku osnovne kvalifikacije iz točke 3 za eno od teh kategorij.

3. Osnovna kvalifikacija

3.1. Osnovno usposabljanje

- 3.1.1. Preden je oseba pooblaščenca za vodenje vozniških izpitov, mora zadovoljivo zaključiti tak program usposabljanja, ki ga predpiše država članica, s katerim doseže usposobljenost iz točke 1.
- 3.1.2. Države članice morajo določiti, ali se vsebina določenega programa usposabljanja navezuje na pooblastilo za vodenje praktičnega dela vozniškega izpita za eno kategorijo vozniškega dovoljenja ali več.

⁽¹⁾ UL L 199, 31.7.1985, str. 56.

3.2. Preizkusi

- 3.2.1. Preden je oseba pooblaščen za vodenje vozniških izpitov, mora izkazati zadovoljivo raven znanja, razumevanja, spretnosti in sposobnosti v zvezi s temami, naštetimi v točki 1.
- 3.2.2. Države članice opravljajo postopek preverjanja, s katerim se na pedagoško ustrezen način oceni usposobljenost osebe iz točke 1, zlasti točke 1.4. Postopek preverjanja mora vključevati teoretični in praktični del. Po potrebi se lahko uporabi računalniško ocenjevanje. Podrobnosti glede vrste in trajanja preizkusov in ocenjevanja v okviru postopka preverjanja določi vsaka država članica posebej.
- 3.2.3. Države članice morajo določiti, ali se vsebina določenega preverjanja navezuje na pooblastilo za vodenje praktičnega dela vozniškega izpita za eno kategorijo vozniškega dovoljenja ali več.

4. Zagotavljanje kakovosti in redno usposabljanje

4.1. Zagotavljanje kakovosti

- 4.1.1. Države članice imajo veljavne predpise za zagotavljanje kakovosti, ki so namenjeni ohranjanju meril, ki jih morajo izpolnjevati člani izpitne komisije.
- 4.1.2. Predpisi za zagotavljanje kakovosti naj bi vključevali nadzor nad člani izpitne komisije pri delu, njihovo nadaljnje usposabljanje in ponovno akreditacijo, stalni poklicni razvoj in redni pregled rezultatov vozniških izpitov, ki so jih vodili.
- 4.1.3. Države članice morajo zagotoviti, da se pri vsakem članu izpitne komisije s pomočjo predpisov za zagotavljanje kakovosti iz točke 4.1.2 opravi letni nadzor. Poleg tega morajo države članice zagotoviti, da se vsakega člana izpitne komisije vsakih pet let opazuje pri vodenju vozniškega izpita, in sicer naj bo najkrajše obdobje opazovanja vsaj pol dneva, s čimer se omogoči opazovanje vodenja več izpitov. Če se odkrijejo problemi, je treba sprejeti ukrepe za odpravo teh problemov. Oseba, ki izvaja nadzor, mora za to imeti pooblastilo države članice.
- 4.1.4. Države članice lahko v primeru, ko je član izpitne komisije pooblaščen za vodenje vozniških izpitov za več kot eno kategorijo, določijo, da izpolnjevanje zahtev nadzora v zvezi z izpiti za eno kategorijo izpolnjuje zahtevo za več kot eno kategorijo.
- 4.1.5. Dejavnost vozniškega preverjanja mora spremljati in nadzorovati organ, ki ga pooblasti država članica, da se tako zagotovi pravilna in dosledna uporaba ocenjevanja.

4.2. Redno usposabljanje

- 4.2.1. Države članice zagotovijo, da za ohranjanje pooblastila člani izpitne komisije ne glede na število kategorij, za katere so akreditirani, opravijo:
- vsaj štiridnevno predpisano redno usposabljanje v obdobju dveh let, s katerim:
 - ohranijo in obnovijo potrebno znanje in ocenjevalne spretnosti;
 - razvijejo nova znanja, ki so postala bistvenega pomena za opravljanje njihovega poklica;
 - se poskrbi, da član izpitne komisije še naprej vodi izpite v skladu s pravičnimi in enotnimi merili;
 - vsaj petdnevno redno usposabljanje v obdobju petih let:
 - s katerim razvijejo in ohranijo potrebne praktične vozniške spretnosti.
- 4.2.2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi poskrbijo za posebno usposabljanje za tiste člane izpitne komisije, za katere se je med veljavnim sistemom za zagotavljanje kakovosti ugotovilo, da pri delu delajo resne napake.
- 4.2.3. Vrsta rednega usposabljanja ima lahko obliko navodil, usposabljanja v razredu, klasičnega ali elektronskega učenja, opravi pa se lahko posamezno ali v skupini. Vključuje lahko takšno ponovno akreditacijo meril, ki se zdi primerna državam članicam.

4.2.4. Države članice lahko v primeru, ko je član izpitne komisije pooblaščen za vodenje voznških izpitov za več kot eno kategorijo, določijo, da izpolnjevanje zahtev rednega usposabljanja v zvezi z izpiti za eno kategorijo izpolnjuje zahtevo za več kot eno kategorijo, pod pogojem, da je izpolnjena zahteva iz točke 4.2.5.

4.2.5. Če član izpitne komisije v obdobju 24 mesecev ni vodil izpitov za določeno kategorijo, mora biti pred začetkom opravljanja voznških izpitov za to kategorijo ponovno primerno ocenjen. Ponovno ocenjevanje se opravi kot del zahteve iz točke 4.2.1.

5. **Pridobljene pravice**

5.1. Države članice lahko dovolijo osebam, ki so bile pooblaščne za vodenje voznških izpitov tik pred začetkom veljavnosti teh določb, da še naprej vodijo voznške izpite, ne glede na to, da niso bile pooblaščne v skladu s splošnimi pogoji iz točke 2 ali postopkom osnovne kvalifikacije iz točke 3.

5.2. Pri teh članih izpitne komisije se kljub temu izvaja redni nadzor in predpisi za zagotavljanje kakovosti iz točke 4.

PRILOGA V

MINIMALNE ZAHTEVE ZA USPOSABLJANJE VOZNIKA IN PREIZKUŠANJE KOMBINACIJ, KOT SO OPREDELJENE V DRUGEM PODODSTAVKU ČLENA 4(4)(B)

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za:
 - odobritev ali nadzor usposabljanja iz člena 7(1)(d) ali
 - organiziranje preizkusa spretnosti in ravnanja iz člena 7(1)(d).
 2. Trajanje usposabljanja voznika:
 - vsaj sedem ur.
 3. Vsebina usposabljanja voznika

Usposabljanje voznika zajema znanje, spretnosti in ravnanje, kakor je opisano v točkah 2 in 7 Priloge II. Posebno pozornost se posveti:

 - dinamiki gibanja vozila, varnostnim merilom, vlečnim vozilom in priklopnikom (sklopni mehanizem), pravilnemu nakladanju in varnostni opremi.

Praktični del vključuje naslednje vaje: pospeševanje, zmanjševanje hitrosti, vzvratno vožnjo, zaviranje, pot ustavljanja, menjavo pasov, zaviranje/umikanje, zamenjavo priklopnika, odklop in ponoven priklop priklopnika na motorno vozilo, parkiranje;

 - vsak udeleženec usposabljanja mora opraviti praktični del in mora izkazati svoje spretnosti in ravnanje na javnih cestah;
 - kombinacije vozil, ki se uporabljajo pri usposabljanju sodijo v kategorijo vozniškega dovoljenja, za katerega so zaprosili udeleženci.
 4. Trajanje in vsebina preizkusa spretnosti in ravnanja
- Dolžina preizkusa in prevožena razdalja morata zadostovati za oceno spretnosti in ravnanja iz točke 3.
-

PRILOGA VI

MINIMALNE ZAHTEVE ZA USPOSABLJANJE VOZNIKA IN PREIZKUŠANJE ZA MOTORNA KOLESA IZ KATEGORIJE A (POSTOPNI DOSTOP)

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za:
 - odobritev in nadzor usposabljanja iz člena 7(1)(c) ali
 - organiziranje preizkusa spretnosti in ravnanj iz člena 7(1)(c).
 2. Trajanje usposabljanja voznika:
 - vsaj sedem ur.
 3. Vsebina usposabljanja voznika:
 - usposabljanje voznika vsebuje vse vidike, zajete v točki 6 Priloge II;
 - vsak udeleženec usposabljanja mora opraviti praktični del in mora izkazati svoje spretnosti in ravnanje na javnih cestah;
 - motorna kolesa, ki se uporabljajo pri usposabljanju sodijo v kategorijo vozniškega dovoljenja, za katerega so zaprosili udeleženci.
 4. Trajanje in vsebina preizkusa spretnosti in ravnanja
- Dolžina preizkusa in prevožena razdalja morata zadostovati za oceno spretnosti in ravnanja iz točke 3.
-

PRILOGA VII

Del A

RAZVELJAVLJENA DIREKTIVA IN NJENE SPREMEMBE

(iz člena 17)

Direktiva Sveta 91/439/EGS ⁽¹⁾	(UL L 237, 24.8.1991, str. 1)
Direktiva Sveta 94/72/ES	(UL L 337, 24.12.1994, str. 86)
Direktiva Sveta 96/47/ES	(UL L 235, 17.9.1996, str. 1)
Direktiva Sveta 97/26/ES	(UL L 150, 7.6.1997, str. 41)
Direktiva Komisije 2000/56/ES	(UL L 237, 21.9.2000, str. 45)
Direktiva 2003/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta, samo člen 10(2)	(UL L 226, 10.9.2003, str. 4)
Uredba (ES) št. 1882/2003 Evropskega parlamenta in Sveta, samo točka 24 Priloge II	(UL L 284, 31.10.2003, str. 1)

⁽¹⁾ Direktiva 91/439/EGS je bila spremenjena tudi z naslednjim aktom, ki ni bil razveljavljen: Akt o pristopu iz leta 1994.

Del B

ROKI ZA PRENOS V NACIONALNO PRAVO IN ZA ZAČETEK UPORABE

(iz člena 17)

Direktiva	Rok za prenos	Datum začetka uporabe
Direktiva 91/439/EGS	1. julij 1994	1. julij 1996
Direktiva 94/72/ES	-	1. januar 1995
Odločba 96/427/ES	-	16. julij 1996
Direktiva 96/47/ES	1. julij 1996	1. julij 1996
Direktiva 97/26/ES	1. januar 1998	1. januar 1998
Direktiva 2000/56/ES	30. september 2003	30. september 2003, 30. september 2008 (točka 6.2.5 Priloge II) in 30. september 2013 (točka 5.2 Priloge II)
Direktiva 2003/59/ES	10. september 2006	10. september 2008 (prevoz potnikov) in 10. september 2009 (prevoz blaga)

PRILOGA VIII

KORELACIJSKA TABELA

Direktiva Sveta 91/439/EGS	Ta direktiva
člen 1(1), prvi stavek	člen 1(1), prvi stavek
člen 1(1), drugi stavek	-
-	člen 1(2)
člen 1(2)	člen 2(1)
-	člen 2(2)
člen 1(3)	-
člen 2(1)	člen 1(1), drugi stavek
člen 2(2)	člen 3(1)
	člen 3(2)
	člen 3(2)
člen 2(3)	-
člen 2(4)	-
člen 3(1), prvi pododstavek, uvodno besedilo	člen 4(1), prvi stavek
-	člen 4(2), prva alineja
-	člen 4(2), druga alineja
člen 3(1), prvi pododstavek, prva alineja	člen 4(3), prva alineja
člen 3(1), prvi pododstavek, druga alineja	člen 4(4)(b), prvi pododstavek
člen 3(1), prvi pododstavek, tretja alineja	člen 4(4)(b), drugi pododstavek
člen 3(1), prvi pododstavek, četrta alineja	člen 4(4)(c)
člen 3(1), prvi pododstavek, peta alineja	člen 4(4)(f)
člen 3(1), prvi pododstavek, šesta alineja	člen 4(4)(g)
člen 3(1), prvi pododstavek, sedma alineja	člen 4(4)(j)
člen 3(1), prvi pododstavek, osma alineja	člen 4(4)(k)
člen 3(2), prvi pododstavek, uvodno besedilo	-
člen 3(2), prvi pododstavek, prva alineja	člen 4(3)(a)
člen 3(2), prvi pododstavek, druga alineja	člen 4(4)(a)
člen 3(2), prvi pododstavek, tretja alineja	člen 4(4)(d)
člen 3(2), prvi pododstavek, četrta alineja	člen 4(4)(e)
člen 3(2), prvi pododstavek, peta alineja	člen 4(4)(h)
člen 3(2), prvi pododstavek, šesta alineja, uvodno besedilo	člen 4(4)(i)
člen 3(2), prvi pododstavek, šesta alineja, prva podalineja	-
člen 3(2), prvi pododstavek, šesta alineja, druga podalineja	-

Direktiva Sveta 91/439/EGS	Ta direktiva
člen 3(3), uvodno besedilo	-
člen 3(3), prva alineja	člen 4(1), tretji stavek
člen 3(3), druga alineja, prvi pododstavek	člen 4(3), druga alineja
člen 3(3), druga alineja, drugi pododstavek	-
člen 3(3), tretja alineja	člen 4(3), prva alineja
člen 3(3), četrta alineja	člen 4(4), prva alineja
člen 3(3), peta alineja	člen 4(4), druga alineja
-	člen 4(3)
člen 3(4)	-
člen 3(5)	-
člen 3(6)	člen 4(5), prvi stavek
-	člen 4(5), drugi stavek
člen 4	člen 5
člen 5(1)	člen 6(1)
člen 5(1)(a)	člen 6(1)(a)
člen 5(1)(b)	člen 6(1)(b)
člen 5(2), uvodno besedilo	člen 6(2), uvodno besedilo
člen 5(2)(a)	člen 6(2)(a)
člen 5(2)(b)	člen 6(2)(b)
-	člen 6(2)(c)
-	člen 6(2)(d)
-	člen 6(2)(e)
-	člen 6(2)(f)
člen 5(3)	-
člen 5(4)	člen 6(4)
člen 6(1), uvodno besedilo	člen 4(1), drugi stavek
člen 6(1)(a), prva alineja	člen 4(3)(a), tretja alineja
člen 6(1)(a), druga alineja	člen 4(4)(a), druga alineja
člen 6(1)(b), prva alineja	člen 4(3)(b), druga alineja
	člen 7(3)(c), druga alineja
člen 6(1)(b), druga alineja, prva alternativa	člen 4(4)(b), peti pododstavek
člen 6(1)(b), druga alineja, druga alternativa	člen 4(4)(c), druga alineja
člen 6(1)(b), tretja alineja, prva in druga alternativa	člen 4(4)(g), druga alineja
člen 6(1)(b), tretja alineja, tretja in četrta alternativa	člen 4(4)(e), tretja alineja
člena 6(1)(c), prva alineja, prva in druga alternativa	člen 4(4)(k), druga alineja
člena 6(1)(c), prva alineja, tretja in četrta alternativa	člen 4(4)(i), druga alineja
člen 6(2)	člen 4(6), prvi pododstavek
-	člen 4(6), drugi pododstavek
člen 6(3)	člen 4(6), tretji in četrty pododstavek

Direktiva Sveta 91/439/EGS	Ta direktiva
člen 7(1), uvodno besedilo	člen 7(1), uvodno besedilo
člen 7(1)(a)	člen 7(1)(a)
-	člen 7(1)(b)
-	člen 7(1)(c)
-	člen 7(1)(d)
člen 7(1)(b)	člen 7(1)(e)
člen 7(2)	-
člen 7(3)	-
-	člen 7(2)
-	člen 7(3)
člen 7(4)	člen 7(4)
člen 7(5)	člen 7(5)(a)
-	člen 7(5)(b)
-	člen 7(5)(c)
-	člen 7(5)(d)
člen 7a(1)	-
člen 7a(2)	člen 8
člen 7b	člen 9
-	člen 10
člen 8	člen 11
člen 9	člen 12
člen 10	člen 13(1)
-	člen 13(2)
člen 11	člen 14
člen 12(1)	-
člen 12(2)	-
člen 12(3)	člen 15
-	člen 16
člen 13	člen 17, prvi odstavek
-	člen 17, drugi odstavek
-	člen 18
člen 14	člen 19
Priloga I	-
Priloga Ia	Priloga I
Priloga II	Priloga II
Priloga III	Priloga III
-	Priloga IV
-	Priloga V
-	Priloga VI

II

(Akti, katerih objava ni obvezna)

KONFERENCA PREDSTAVNIKOV VLAD DRŽAV ČLANIC

SKLEP, SPREJET V MEDSEBOJNEM SOGLASJU PREDSTAVNIKOV VLAD DRŽAV ČLANIC

z dne 11. decembra 2006

o določitvi sedeža Evropskega inštituta za enakopravnost spolov

(2006/996/ES)

PREDSTAVNIKI VLAD DRŽAV ČLANIC SO —

Člen 2

ob upoštevanju člena 289 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Ustanovitev Evropskega inštituta za enakopravnost spolov je predvidena na podlagi predloga, ki ga je Komisija predstavila 10. marca 2005 in kakor ga je spremenila 8. maja 2006.
- (2) Določiti bi bilo treba sedež Inštituta —

Ta sklep, ki bo objavljen v *Uradnem listu Evropske unije*, začne učinkovati na dan začetka veljavnosti Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o ustanovitvi Evropskega inštituta za enakost spolov.

SKLENILI:

V Bruslju, 11. decembra 2006

Člen 1

Evropski inštitut za enakopravnost spolov ima sedež v Vilni.

Predsednik

E. TUOMIOJA